

Novembre 1993 - nº 139 - 150 PTA

LLUCMAJOR

de pinte en ample

LA MAJORIA ROMPUDA I AFEGIDA

PP I LASI FIRMEN UN NOU PACTE

100 cl.

25% vol.

LA ROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s.n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7.5497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 PM

Revista mensual
Dep. Leg. PM - 350 - 1.981 Any XII

EDITA:

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT:

C/ Bisbe Taixaquet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX:

Catalina Font

COL·LABOREN:

Sebastià Alzamora, Ignasi Barceló
Miquel Barcelò, Miquel Bezares
Llúcia Caldés, Celso Calviño
Francina Capellà, Miquel Cardell
Sebastià Cardell, Joan Clar
Joan Contestí, Damià Duran
Bartomeu Font, Joana Font
Catalina Garau, Maties Garcías
Antoni Ginard, Miquel Janer
Franc Jaume, Coloma Julià
Antoni Llompart, Benet Llompart
Llorenç Mascaró, Francisca Mut
Maties Mut, Miquel Mut
Guillem Oliver, Jaume Oliver
Margarida Palou, Nanda Ramon
Sebastià Rubí, Jaume Salvà
Josep Sacarès, Miquel Sbert
Tomeu Sbert, Catalina Serra
Jerònia Socías, Joan Socías
Gabriel Thomàs, Arnau Tomàs
Pere F. Torrens, Antoni Vadell
Bàrbara Verdera, Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador: Joan Quintana

Col·laboren:

Joan Jaume, Jaume Manresa

IMPRIMEIX:

ETIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

El pensament de la Revista
s'expressa només a través
de l'Editorial

Esclarir la democràcia

A finals d'aquest passat mes d'octubre, el govern socialista de Felipe González es va destapar amb la proposta d'una sèrie d'iniciatives per tal d'avançar en "l'impuls democràtic". El decàleg de Pérez Rubalaba afecta el Parlament, els partits polítics, la justícia, l'Administració i el Tribunal de Comptes.

La proposta està molt bé, encara que estaria millor si s'hagués posat en marxa i s'hagués desenvolupat durant els dos llustres en què els socialistes tenen el poder. Per ventura el PSOE ha hagut de mester saber què significa governar en minoria per tal d'impulsar alguna cosa que hauria d'haver figurat entre les primeres preocupacions, tenint en compte sobretot l'anèmia cultural i la del sentiment democràtic del nostre país.

Després de contemplar l'espectacle de la dimissió de Rabasco, així com les raons justificadores d'aquesta la seva decisió, unides a la història interminable de la seva sentència condemnatòria ja recorreguda, així com el següent capítol del seu anunciat recurs davant del Tribunal Constitucional, són uns fets que, amb tota seguretat, obeeixen a un intent de desmarcar-se del Partit Popular, company de viatge a les tasques de l'actual govern municipal.

No cal parlar de crisi municipal, de moment, tot continuarà igual. Tampoc no cal parlar d'estabilitat, sinó de continuïtat en una gestió en la qual el batle Gaspar Oliver acapara la pràctica totalitat de funcions.

És una situació en què només és necessària la proposta d'un decàleg d'"impuls democràtic", sinó de mesures esclaridores de la democràcia i dels plantejaments democràtics dels nostres polítics. Una bona passada per l'erer seria una bona mesura.

Rabasco presenta la dimissió com a responsable d'Urbanisme

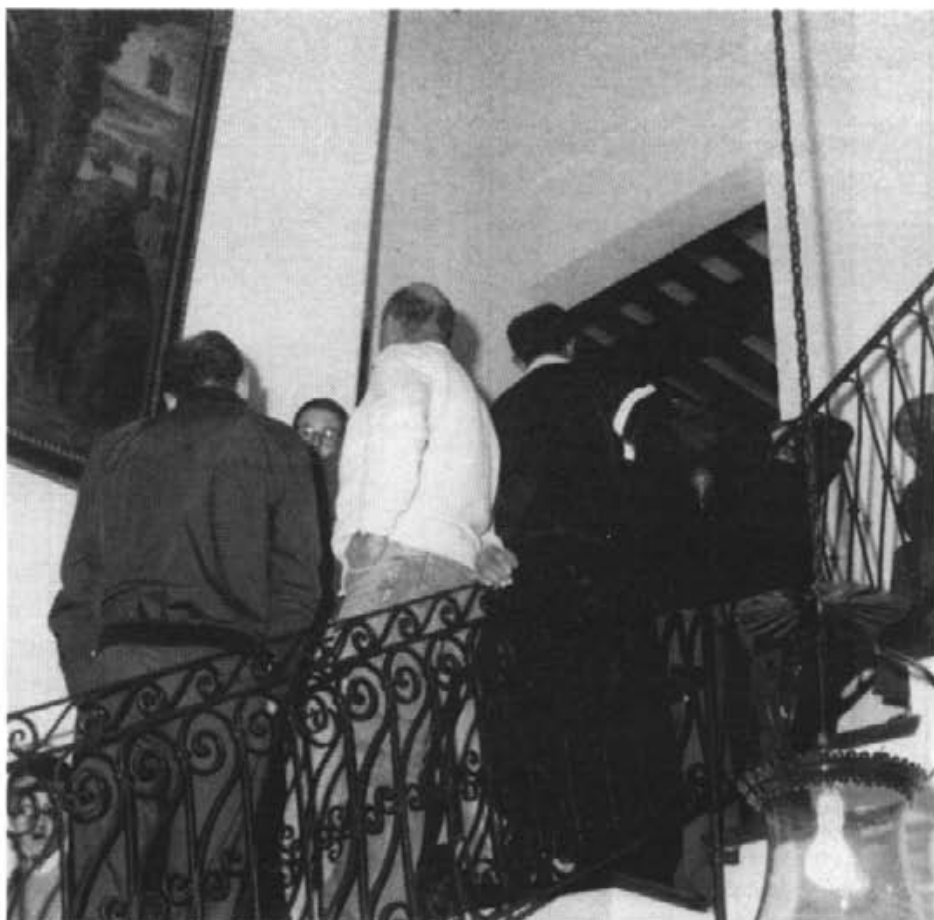
Altra vegada el tema més important del ple ordinari del 25-10-93 celebrat per l'Ajuntament no sortí en els vuit punts de l'ordre del dia, els quals també, com en altres ocasions, foren aprovats per assentiment, en menys de quinze minuts.

Va ser el capítol de prec, esmenes i qüestions, on el tinent de Batle i president de la comissió d'Urbanisme, Joaquín Rabasco, presentà la dimissió de tots aquests càrrecs, després de fer una llarga exposició dels resultats d'una denúncia feta per qui fou batle Joan Monserrat, actualment portaveu del grup socialista en l'oposició, per un delictes d'injúries i calúmnies, sentència a la qual Rabasco va recórrer.

I, de resultes d'aquesta apel·lació li han rebaixat la sanció de sis a dos milions de pessetes, encara que Rabasco continua sense estar d'acord i pensa recórrer un altre cop, aquest pic davant el Tribunal Constitucional, perquè, segons paraules seves "encara no estic acabat políticament, se'm va condemnar per parlar, i la lliure expressió és protegida per la Constitució".

Quant a la seva dimissió, la va justificar dient que ja havia anunciat al batle la seva intenció de dimitir a causa dels enfrontaments amb el batle G. Oliver i que, quant a la possibilitat d'una moció de censura, no ha sortit del seu partit, encara que, si arribàs el cas, per ventura hi donaria suport.

El portaveu socialista, Joan Monserrat, en la seva intervenció de rèplica a Rabasco, va contestar que la sentència al·ludida encara el condemna amb el recurs i l'únic que ha aconseguit és la rebaixa de la sanció que, en paraules de Monserrat "per a nosaltres no compta gaire, però vostè, Sr. Rabasco, encara està condemnat". I quant a la possible moció de censura al batle, digué Monserrat

La sala d'actes de l'Ajuntament era plena de gom a gom (Foto: C. Julià)

que "no presentarem cap moció d'aquestes, entre d'altres raons, perquè significaria pactar amb el Sr. Rabasco, i això, de cap manera".

El batle Gaspar Oliver, tancà el tema afegint que com que el reglament li permet d'estar 15 dies per analitzar la situació i decidir si accepta o no la dimissió de Rabasco, després es pronunciarà sobre aquest tema.

TEMES APROVATS PER ASSENTIMENT

-Aprovació de la nova nomenclatura de carrers dels nuclis urbans del terme municipal.

-En cas que no es formulin reclamacions, aprovació definitiva de la modificació del projecte d'urbanitza-

ció del Polígon Industrial de son No-guera.

-Declaració d'interès municipal la inscripció en el registre de l'entitat Associació Bahías 93.

-Reconeixement del període de servei militar a efectes de triennis.

-Ratificar resolucions de l'alcaldia de nomenament d'advocat i de procurador.

-Aprovació provisional de la modificació del Pla Parcial del sector III-C (Regana) del PGOU.

-Concedir una subvenció de 900.000 pta. a la Federació de Botxa (cast. petanca) per a la celebració del campionat d'Espanya d'aquesta modalitat.

Arnau Tomàs.

PP i ASI firmen un nou pacte

Dia 4 de novembre, i just al moment de tancar l'edició de "Llucmajor de pinte en ample" el batle Gaspar Oliver va convocar una roda de premsa per informar amb urgència que les agrupacions polítiques ASI i PP han arribat a un acord i per això el Sr. Joaquín Rabasco ha retirat la dimissió que havia presentat.

Gaspar Oliver ha reconegut que el pacte anterior amb ASI era feble i que hi havia un conflicte de competències que havia ocasionat algunes friccions entre PP i ASI perquè no s'havien delimitat bé les funcions de cadascú. De totes maneres ha dit que "no tot ha estat tan dolent" perquè hi ha hagut governabilitat aquests dos anys i amb el nou pacte continuarà la governabilitat perquè si no hi ha una majoria estable el poble se'n ressent.

El Partit Popular ha acceptat el pacte de govern que li ha presentat l'Agrupació social Independent per tal d'aconseguir aquesta majoria estable, conscient que encara que ambdues agrupacions coincideixen en els temes bàsics cada una haurà de renunciar un poc al seu programa i a les seves aspiracions, en benefici d'un pacte fort i unificat.

Joaquín Rabasco ens ha manifestat que la seva missió no era una estratègia per aconseguir més poder. No es tracta de poder, ha dit, "es tracta que a les nostres àrees ens deixin d'alguna manera maniobrar amb total llibertat, evidentment dins un marc legal". Ha manifestat que el seu enuig era perquè no se li donava total responsabilitat, ni a ell ni al batle pedani de s'Arenal Francesc Rubí. amb el nou pacte el batle ha dipositat plena confiança amb els dos i s'han fixat bé les competències per àrees i comissions.

Aquesta és la darrera notícia, quan la revista s'havia dissenyat pensant en la dimissió del Sr. Rabasco de tots els seus càrrecs.

Coloma Julià

SUNFLOWERS
ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

- * Per a nins, joves i adults
- * Tots els nivells
- * Grups reduïts
- * Metodologia activa amb audiovisuals
- * Professorat nadiu titulat
- * Cursos preparatius per a exàmens oficials

Classes de repàs d'anglès, llatí, català i espanyol per als estudiants d'EGB, BUP, FP i Universitaris

INFORMAU-VOS AL:

C/ Bisbe Taixequet, 70

Tel. 12 06 29

LLUCMAJOR

Els dimarts, dijous i divendres de 4 a 9 hs.

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

Nova nomenclatura per a 133 carrers del terme

A.T.

En el passat plenari municipal es va aprovar la nova nomenclatura de 133 carrers del terme municipal de Llucmajor, uns carrers que no havien estat senyalitzats i d'altres, amb noms repetits. Tots ells han estat batejats de bell nou i aquestes nomenclatures pertanyen a les següents urbanitzacions:

Mayoris Décima, 12. Las Palmeras, 22. Es Pas de Vallgornera, 22. Son Verí Nou, 19. Tollerich, 7. Sa Torre, 18. Vallgornera, 19. S'Arenal, 2. Badia Gran, 1. Cala Blava, 1. Cala Pi, 3. S'Estanyol, 1. Son Bieló, 6.

El regidor delegat d'Educació i Cultura informa que tots aquests noms nous es faran amb caràcter d'urgència, a instàncies del servei de Correus, per les dificultats que comporta el repartiment de la correspondència per manca de senyalització en urbanitzacions tan poblades com B. Gran i B. Blava, actualment amb més de dos mil habitants i que va augmentat progressivament.

També s'informa que encara no s'ha decidit el nom que es donarà a la Plaça on hi havia la desapareguda Abeurador rodona, a Llucmajor, i que actualment es troba la pobra i mal arranjada estàtua dedicada a la Indústria del calçat.

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A.SASTRE

C/ Revetlla 9 i 11.

Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atendrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

Biblioteca Municipal de s'Arenal Ajuntament de Llucmajor

NOVETATS:

La Venus de Cobre, de Lindsey DAVIS.

Molts paradisos perduts, de Baltasar PORCEL.

L'anàrquica escriptura a la terra inexistent, d'Antoni SERRA.

Un hivern a Mallorca, de George SAND.

Jazz, de Toni MORRISON.

Viatge al país de les cantàrides, de Llorenç MOYA.

Monstruos y prodigios, d'Ambroise PARE.

Inventari d'oratges, de Jaume SANTANDREU.

Vocabulari privat, de Josep M. LLOMPART i Antònia VICENS.

La pervivència del rei En Jaume, d'Antoni J. QUINTANA i Rosa CALAFAT.

Mi vida, d'Earvin "MAGIC" JOHNSON i William NOVAK.

Mujeres esenciales de la historia, de Ricardo DE LA CIERVA.

Misterios de la Atlántida, d'Edgar CAYCE

Historia del cine americano-1 (1893-1930), d'Homer ALSINA.

Los conflictos yugoslavos, de Carlos TAIBO i José Carlos LECHADO.

Cuba, la revolución crucificada, d'Andrés SOREL.

Davant d'una edat difícil, de Joan CORBELLÀ i Carme VALLS.

Una relació: pares i fills, de Joan CORBELLÀ.

I ara també tenim vídeo-cassettes i compact-disc a la vostra disposició.

FIAT

Servei Oficial

TALLERS

CAÑELLAS - ROTGER

C/ Hispanitat, 17-19 Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

S'Arenal

Mallorca continua essent l'illa en plena demanda turística

Tomeu Sbert

Després d'analitzar durant anys les dimensions de la crisi hem de dir que enguany, Mallorca, i, en conseqüència, s'Arenal, continua essent

Quique Ogazon i Tomeu Socías, tècnics de la U.D. Arenal

l'illa en plena demanda turística. I és que al mateix temps que va créixer el món turístic, també va augmentar la competència a tots els nivells.

De cada temporada es guanya més en professionalitat, millora de l'oferta complementària i atencions al turista. Encara que moltes coses surgen de millores perquè es va elegir turisme de quantitat que no de qualitat i s'Arenal és així. Ara, a força de reforçar bons serveis, la segona qüestió pot anar retirant la primera, sense menysprear cap de les dues modalitats. Millor, el fet de compagi-

nar-les totes dues, si és possible. El que és cert és que l'anomenat "turisme d'espardenya" deixarà lloc, quan es vegi emprès a cercar mercats més barats que s'Arenal.

No hem d'oblidar que, per qüestions bèl·liques, hi ha nacions que han perdut el mercat turístic encara que reuneixen condicions especialment positives i aquest esdeveniment, a curt o llarg termini, succeirà i hem d'estar preparats per superar noves i possibles dificultats.

Avui, la cosa més positiva és que els touroperators alemanys o anglesos, i també d'altres països, comercialitzen novament amb la nostra illa, de cara 1994, per continuar portant milers de turistes.

JUBILACIÓ I HOMENATGE AL METGE RAFEL DORADO

El metge Rafel Dorado Pou es va jubilar i per tal motiu va rebre un homenatge que tenia ben merescut. A l'actualitat és el metge en vida més

El metge don Rafel Dorado, jubilat recentment

antic de s'Arenal. Els peoners, Joan Mulet i Josep Mir, ja fa anys que ens deixaren per sempre.

EURO - IDIOMAS
Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Llucmajor Tel. 66 1133

El Dr. Dorado va néixer a Ciutat i es va graduar el 52, després d'estudiar a Granada i a València. Va arribar a s'Arenal el 58, on feia medicina turística i l'any 69 aconseguí la plaça arenalera a la Seguretat Social.

Don Rafel ha visitat i visita com a malalts, padrins, fills i néts d'una mateixa família. Sempre s'ha declarat enamorat de la seva professió i diu que "si tornàs començar, voldria ser metge".

Recordem que la seva esposa, Alicia, li feia d'infermera quan a s'Arenal encara no hi havia ambulatori. Les consultes existeixen des del 80 i abans les feia a casa seva, tant les públiques com les privades.

En el moment d'aquesta jubilació donam a don Rafel la més sincera enhorabona i li expressam la major gratitud pels seus continuats serveis a tot un poble. Gràcies.

NOTÍCIES BREUS

- Es confirma que l'hoteler Josep Oliver Marí serà el nou president de la CAEB, en substitució de Francesc Albertí.

- La XVIII Pujada s'Arenal-Llucmajor va tenir la sortida des del CNA. Poca participació d'atletes i triomf final per a Joan P. Martínez. Aquesta pujada va ser organitzada pel club Peñalver-Aspe i patrocinada per l'Ajuntament de Llucmajor.

- Dos atracadors, armats de ganyet, es van apoderar de cinc-centes mil pessetes, intimidant l'única empleada d'una agència de canvi de moneda de l'Avinguda nacional.

- La UD Arenal va perdre el primer partit d'aquesta temporada al camp municipal arenaler. Els de sa Pobla lluitaren per guanyar i a més es veren afavorits per l'arbitratge del Sr. Caballero Alvarez. El resultat: 1-2.

- L'ecònom de's Pilarí, P. Joan Oliver TOR, va ser a Roma on va rebre la benedicció Papal i va concelebrar a la Basílica de Sant Pere. "He pregat per a tots vosaltres", va manifestar, emocionat.

- L'hoteler i ramader Damià Sastre Bauçà fa positives millores a les instal·lacions que té a Palmacrem.

D'entre aquestes hem de destacar una sala amb més d'un centenar de cadires, per a conferències o altres demostracions de caràcter comercial.

- Benvinguts una i mil vegades. Un equip esportiu anomenat s'Arenal-Llucmajor UIB ha nascut, triomfa i es promociona.

- La universitat de les Illes Balears ha creat la primera llicenciatura de Turisme. Una titulació, creiem, de gran futur.

- Joancho Forneris, que morí recentment, va ser en una temporada ja llunyana de l'entrenador de l'UD Arenal. Que descansi en pau.

- Un treballadora d'un hotel de s'Arenal fou denunciada perquè quan estava de baixa temporal per malaltia acudia a ballar sevillanes en públic. Aquesta dona fou despatxada i ella va aplelar. La sentència final ha estat que l'acomiadament s'ha fet se-

gons les lleis vigents.

- Guillem Boscana anuncia la creació del Club Basquet Arenal, encara que tot l'engranatge pertany al desaparegut Imprenta Bahia que ha subsistit durant nou temporades.

- Julià Mòjer Cardell és el nou president dels clubs esportius de la Porciúncula. Un dels seus agosarats projectes és el d'organitzar uns campionats interescolars entre centres de la zona.

- L'Ajuntament de Llucmajor retolarà amb plaques noves les vies públiques de Cala Blava, Bellavista i Son Verí Vell. Bona falta els fa.

- L'arenalera Loli Fàjula continua triomfant com a televisiva a Canal-4. Actua com a presentadora, actriu i, de vegades, fins i tot canta.

- I fins una altra mesada, estimats lectors.

Després d'informar-se, la gent prefereix...

Moltes entitats volen la seva nòmina:
faci-la valer. Exigeixi molt,
llegeixi la lletra menuda... i
es quedarà amb la NÒMINA VIVA
DE SA NOSTRA. Perquè SA NOSTRA
ha dotat la NÒMINA VIVA
d'uns avantatges substancials que,
vostè, sens dubte, sabrà valorar.
Segueixi llegint la lletra menuda,
i decideixi's. La seva nòmina val molt:
ingressi-la allà on més la valorin.

**NÒMINA
VIVA**

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS
La seva millor garantia

Homenatge als empresaris col.laboradors de "Treball amb suport"

El passat dimecres dia 13 d'octubre l'Ajuntament de Lluçmajor va rebre homenatge als empresaris col.laboradors amb l'INTRESS per a la contractació de disminuïts.

Assistiren a l'acte el batle, Gaspar Oliver; el tinent batle, Lluç Tomàs; la directora del Centre de Formació Ocupacional Migjorn, Edita Navarro; la consellera d'Acció Social del CIM, Joana Vidal; el conseller de Comerç i Indústria, Cristòfol Triay; el delegat provincial del ministeri d'Assumptes Socials, Jaume Mas; el president de "Sa Nostra", Joan Forcades i un bon nombre d'alumnes, ex-alumnes i familiars del Centre Migjorn.

Edita Navarro, directora del Centre, es va manifestar molt satisfeta per haver aconseguit que les persones que acudeixen al Centre Migjorn puguin fer una vida normal i tenir accés al món del treball, perquè l'objectiu del centre és que les persones amb deficiència es puguin trobar feina en empreses normals. Va agrair l'ajuda de les entitats que fan possible la seva tasca: el Ministeri d'Assumptes Socials, la Conselleria de comerç i Indústria, el CIM, "Sa Nostra" i l'Ajuntament de Lluçmajor, el qual té quatre disminuïts contractats.

La consellera d'Acció Social del Consell Insular de Mallorca es va mostrar molt satisfeta perquè la primera intenció del projecte era d'integrar 5 disminuïts a cada comarca i 5 a Palma i aquest objectiu s'havia superat.

Jaume Mas, delegat del Ministeri d'Assumptes Socials, va manifestar que la integració s'ha aconseguit per un canvi d'actitud de la societat i va reconèixer el suport mantingut pels empresaris, en la línia que demanen les organitzacions internacionals.

Antoni Solano entrega, en nom d'INTRESS una placa al batle Gaspar Oliver
(Foto: D. Fullana)

Cristòfol Triay, conseller de Comerç i Indústria, es va manifestar partidari de continuar la col.laboració amb la seva conselleria, la qual assumeix les competències de For-

mació Ocupacional.

El president de "Sa Nostra", Joan Forcades, va posar de manifest la sensibilitat social de la seva entitat bancària, propietària del local on es va instal·lar el Centre Migjorn (Al Moli d'en Gaspar), pel fet de participar en aquest projecte.

Es va projectar un vídeo on els empresaris es manifestaven satisfets pel rendiment dels seus empleats i agraïts pel suport rebut del Centre Migjorn.

També s'entregaren unes plaques als empresaris que participen d'aquesta experiència nomenada "Treball amb suport" i el batle Gaspar Oliver va cloure l'acte i va manifestar la seva satisfacció per haver aconseguit una cooperació positiva entre les institucions públiques, independentment del seu color polític, i les institucions privades.

Relació d'empreses i alumnes contractats del Centre Migjorn

Ajuntament de Lluçmajor: Miquel Moll, Lluís Fernández, Antoni Solano, Emili Canals

Ajuntament de Campos: Pau Coll
Semar: Biel Llompart (contracte fix)

Es Fasser: Rafel Duarte

Can Tià Taleca: Joana Valbona

Can Montes: Antoni Servera

Jarma: Antoni Font

Aquacity: Joana Vallbona, Damià Fiol

Farinera Gomila: César Mateu

Alexca: César Mateu, Cristina Rodríguez

Can Juanito: César Mateu

Eurest: Silvia Guerrero, Rebeca García

Formatges Piris: Isabel Rigo

Conferència de Miquel Cardell: "La filla del Sol i de la lluna mengen peix"

Joan Abrines, del Celler Can Carrossa de Lloseta

Bartomeu Amorós de la bomboneria "Cas Nét" de Palma (Fotos: Coloma Julià)

IX Setmana de Gastronomia

També enguany i per novena vegada l'obra Cultural de Llucmajor ha organitzat dins el marc de les fires de Llucmajor la Setmana de Gastronomia

El periodista Llucmajorer Miquel Cardell fou l'encarregat de l'obertura de la Setmana amb la conferència: "Els menjars a les rondalles", el tema ja de sí engrescador, encara ho fou més explicat amb la gràcia que té en Miquel Cardell.

Pel que fa als cuiners, aquesta novena Setmana tenguérem amb nosaltres en Joan Abrines amb plats de verdura i unes croquetes de brosat amb salas de mel que els qui la tastaren ens han dit que són per llepar-se els dits.

El segon dia, na Maria Soler, felanitxera i mestressa de casa ens demostrà que no cal esser professionals per a saber cuinar: amb un poc de gust i molt de "savoir faire" es pot estar a l'altura dels professionals i parar a casa una taula de reis.

Dijous dia 7, en Joan Romero del Restaurant Xoriguer de Palma ens explicà unes receptes de plats de carn, molt comentat el pasteló de conill que antigament es feia de llebre.

I la setmana es tancà amb la presència de Bartomeu Amorós Casasayas de la Bomboneria de Cas Nét de Ciutat. Aquest pastisser encantivà les assistents amb la seva bonhomia i bon humor i ens ensenyà a fer els famosos Quartos Embatutats, a més d'altres recetes de reposteria.

En definitiva una setmana de Gastronomia completa i redona. El temps no acompanyà i un dia els assistents hagueren d'estar una mica estrets, però malgrat això estam segurs que com nosaltres mateixos, moltes llucmajoreres esperen ja la desena setmana.

Els Cuiners del Rei

Què opinau de la dimissió del Sr. Rabasco?

Aquesta és la pregunta que formularem als regidors i representants dels partits polítics a la sortida del plenari del passat dia 25 d'octubre quan el Sr. Joaquin Rabasco presentava la dimissió com a tinent batle i president de la comissió d'Urbanisme. Unió Mallorquina no ens en-

tregà la resposta, ni tampoc dues persones assistents al plenari. Avui, dia 4 de novembre i al moment de tancar l'edició la pregunta no té cap sentit però mantenim les respostes, com a testimoni de la reacció que va provocar l'esmentada dimissió.

FRANCESC FERRÉ

ASI (Agrupació Social Independent)

- La decisió del Sr. Rabasco des del meu punt de vista ha estat encertada. La seva situació en aquest Ajuntament era insostenible

MANUEL GARCIA

IU (Esquerra Unida)

- No m'ha vingut de nou. La seva tan escainada independència porta implícit un estil molt peculiar de fer política. El seu caràcter personalista el fa confondre la gestió pública amb una fiscalitat d'aquesta gestió de tot allò que no passi per les seves mans. Se sent endarrerit -ell i el seu grup- perquè els que figuren són els del grup conservador. Entenc que és un "tour de forces" per tal de consolidar la seva posició municipal.

JOAN MONSERRAT

PSOE (Regidor portaveu de l'oposició)

Creim que malgrat les aparences darrera aquesta dimissió s'hi amaga qualche cosa de la qual no ens acabam de fiar. Temem que

l'únic que vol aconseguir el Sr. Rabasco és perjudicar el nostre partit.

No és cap secret que aquest senyor va aconseguir uns bons resultats electorals mitjançant una campanya plena de demagògia i

AUTOMÒBILS LLUCMAJOR S.L.

Ronda Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Llucmajor)

**NUEVO OPEL
CORSA
¡MI COCHE!**

en contra del partit governant en aquells moments. Ara bé un cop en el govern, el Sr. Rabasco, ha hagut de canviar d'estratègia i poc a poc ha perdut protagonisme.

Nosaltres creim que el que pre-tén és tornar recuperar aquest protagonisme amb la finalitat d'intentar aconseguir uns bons resultats electorals i després ja es veurà el que passi. No ens estranyaria gens que després de tornar sortir elegit torni renovar el contracte que per avui ha decidit rompre.

També s'ha d'afegir que no hem d'oblidar que no és la dimissió de tots els membres d'ASI sinó només el seu capdavanter. Amb això la governabilitat de l'Ajuntament no perilla gens i queda totalment assegurada.

Per altra banda nosaltres, amb el suport de la cúpula de Ciutat estam ben decidits a continuar la nostra línia d'actuació, fugint de tot tipus de demagògia i de qual-sevol enteniment amb el Sr. Rabasco. Així ho varem prometre als nostres electors i així ho mantindrem fins el final.

Finalment vull acabar dient que ens agradaria que aquesta dimissió fes reflexionar al batle que no té majoria absoluta i ens tractàs amb un poc més de consideració i respecte ja que hi ha hagut moments en què les seves formes cap a les nostres persones

han deixat molt que desitjar.

GASPAR OLIVER
PP (Batle de Lluçmajor)

En aquests moments no vull fer declaracions. Tenc quinze dies per reflexionar sobre el tema i a partir de llavors ja me manifestaré.

JAUME OLIVER
PSM-Nacionalistes de Mallorca

Una primera impressió pot fer pensar en la intenció del senyor Rabasco de tenir les mans lliures de cara a les properes eleccions, una coartada per fer verossimil la característica d'"independent" del seu grup polític.

Deixant, però, de banda aquesta primera impressió cal fer-nos al

menys una reflexió: No serà que se'n va abans que el treguin, caldrà veure si els altres dos regidors del seu grup dimiteixen també o continuen en el govern del Partit Popular, si així fos estariem

davant un complot contra una operació política en el muntatge de la qual el mateix Partit Popular va jugar un paper decisiu.

De totes maneres no podem menys que facilitar-nos de la seva dimissió, la seva administració sols podem qualificar-la de nefasta (Construccions il·legals, "xiringueto" de s'Arenal...).

Per acabar no podem ni imaginar-nos la possibilitat d'un pacte PSOE-Rabasco després de tot el que ha passat, seria una paranoia, o ganes de comandar per damunt de tot.

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

La dimissió de Rabasco i el rerafons polític

Es diu que la dona del Cèsar, a més de ser honesta, ho ha de semblar. En aquests moments polítics en què la seva qualitat es veu travessada per tot tipus de sospites i desconfiances, el Sr. Rabasco, president d'ASI dimiteix del seu càrrec, no de la condició de regidor, i aquesta dimissió queda enlaire per part del Batle (??) Sr. Oliver. Aquests són els fets i no uns altres. Però, quin pot ser el rerafons d'aquesta decisió? Escoltant el Sr. Rabasco l'altre dia a la sessió plenària, aparentment es veu contestada aquesta pregunta. Addueix a l'allunyament en les decisions polítiques, a la manca d'entesa entre el cap del Govern municipal i l'edil d'urbanisme, el monopoli davant l'opinió pública del grup conservador, al no reconeixement de manera pública, de la tasca d'ASI,... Però això es només la cara formal. S'ha comentat, en alguns mentiders polítics - vox populi- pressumptes "pactes secrets PSOE-ASI" encaminats a treure de la poltrona municipal el Batle conservador en benefici de Rabasco. Que déu ens ajudi!

Crec que el Sr. Rabasco és un polític massa presidencialista, figurador, aprofitat, però és un po-

lític intel·ligent. Fa creure a l'opinió pública que ell lidera una organització social i que només és política perquè defensa els interessos del "seu estimat poble": S'Arenal, contra les barbaritats i abusos de partits tradicionals. Parla d'una independència política -ni de dretes ni d'esquerreres- encobrint interessos amiguistes de poder municipal.

Perquè en el fons allò que està en crisi és la concepció de governar. Confondre la gestió de la cosa pública amb la concepció dels càrrecs com a patent de cors, i entenent aquests càrrecs com a "petits regnes de taifes", on es fa i es desfà segons l'estat d'ànim, on el tràfic d'influències és el nostre pa da cada dia.

Sr. Rabasco: el càrrec de President de la comissió d'urbanisme comporta reunir aquesta comissió informativa, informar-se i elevar al plenari aquests coneixements. Mai no implica gestionar contactes ni altres "belleses administratives" malgrat aquest hagi estat l'estil imperant, no només d'aquest Ajuntament, sinó des de diverses legislatures enrera.

I dic que consider que és intel·ligent perquè ho sent així.

Perquè, digueu-me si no és intel·ligent de fer creure que no és necessari el seu grup per a la governabilitat municipal quan el PP està tranquil perquè el PSOE (segons vostè) mai no li posarà moció de censura perquè no vol els vots de gent com vostè. Genial, sí senyor.

Però comprenc la vostra ràbia si no podeu explicar al poble:

1.- El vostre canvi d'actitud de tres-cents seixanta graus sobre les "deficiències subsanables" del territori del Benestar vulgarment anomenat SO N'ANTEL.

2.- L'inici d'obres per a la instal·lació d'un camp de golf a Regana

3.- Desmentir o no si és veritat que CAMPSA -competidora de CEPESA- ha fet donació de 44 milions a AQUACITY a canvi d'instal·lar una benzinera dins el seu terreny previ a l'aprovació municipal.

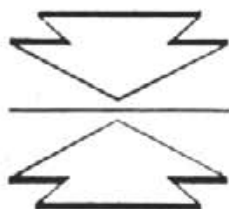
Em sap greu dir Sr. Rabasco que la vostra actuació ha fet bona la tasca que anteriors persones varen exercir en aquest mateix càrrec.

Manolo García
IIS - EU

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

OBERT DILLUNS I DIJOUS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.

Quaderns del Fum Major

Paisatges funeraris, quadres juràssics i altres dimissions tardorals

Hi ha boires baixes com escuma de cendra que vessàs per damunt la serra de Galdent, grisor lilenc del cel que deixa caure una pluja lleu, amable, sobre el cementeri. Els llucmajors han acudit puntuals al ritu anual de recordança i ornament: l'esclat multicolor dels rams contrasta, dins la claror apagada del dia plujós, amb la grisor de temps i líquens que iguala la textura de làpides, esteles, monuments funeraris.

Aquí tots som iguals, em diu la inscripció llatina. Des de les fotografies d'identificació ovalat i idèntics tons sèpia, els rostres dels difunts semblen confirmar-ho amb una certa tristesa de la mirada, més enllà de les modes d'ulleres o pentinats que estableixen mínimes diferències entre temps igualment passats: al·lotes amb pentinats dels anys 40, a l'estil de Hollywood, monyos arreveixinats i ulleres gruixades dels anys 60... alguna fesomia coneguda, una dona de la meua edat que no sabia morta...

Sembla que la civilització actual amaga els morts, arracona l'agonia a les clíniques, escamoteja el cos -ja no present, doncs- del domicili familiar, abreuja del tràmit del dol públic. Tot té els seus caires positius i negatius, i pocs deuen estar ja a favor de llargues prescripcions luctuoses que encomanen la mort als supervivents; però no crec que ens serveixi de gaire amagar l'inevitable. Tal vegada rituals com el del dia dels difunts, trasplantat pel calendari laboral a Tots Sants, ens salvin una mica de l'homogeneïtat anglosaxona. No ho sé.

És una constant en l'arqueologia l'estudi dels rituals funeraris com a camí d'aproximació a la vida de les distintes cultures. Passejant pel cementeri es pot provar de reconstruir la història de més d'un segle de vida

i mort a la vila: les esteles més elementals del segle passat, una certa manufactura de forma repetides, el matís modernista de les primeres dècades del mil nou-cents, la severitat de la posguerra -l'estilo español?- els nous materials i formes de les darreres dècades, la immigració, que ha duit amb ella una memòria de tombes emblanquinades i andaluses, de rosers sembrats, o l'impersonal amuntegament dels blocs de pisos, trobant simetria en els nous bucs de nínxols... (veig, al projecte, amb cert alleujament, que no serà aquesta l'estètica dominant a l'ampliació projectada: sensible a l'entorn que és també part del nostre patrimoni)

Podem llegir-ho en aquesta sintaxi de gestos de dolor, d'esperança religiosa, d'alguna ostentació econòmica, social, sentimental. Tot un codi de signes: urnes cobertes de draps de pedra, llibres amb llistes de noms quasi esborrats, relleus de palmes encerclades per corones florals, columnes trenca-des, o el patetisme del gest que s'endevina en la jugueta de peluix sobre la tomba de l'albat de 19 dies. M'agraden les escultures, àngels que semblen esperar serens: alguns d'ambigua bellesa sensual, algun de mòm-

bis malucs clarament femenins que davallen fins a unes voluptuoses cuixes carnals des d'una cintura esveltíssima... o les figures plangents, assegudes sobre els túmuls amb les mans a la cara: a la tomba d'una fa-

Fotos: Coloma Julià

mília "de Son Pons", la figura clarament femenina, amb sandàlies i vestidura d'arrugues clàssiques o de barroca Història Sagrada, s'ajeu abraçant el túmul, ja de color, ella també, de pedra amb líquens sobre els dits delicats...

Record la feina pacient dels ar-

queòlegs al Ceràmic d'Atenes: els monuments funeraris de lloc i el temps clàssic per antonomàsia als museus d'Història. Tot quan sabem de molts d'ells és la seva mort, el dolor de qui aixecà les seves tombes o la previsió de qui s'avança a construir la pròpia. Caminant entre làpides esborrades pens en arqueòlegs futurs cercant-nos entre l'oblit de la nostra mort. Làpides en català del segle passat -dues n'he vist- o dels nostres dies. Sortint del cementeri em sobrevé el record d'una cançó que estava de moda fa deu o quinze anys: *tot quan són és pols en el vent...* Em convindrà tornar a ca nostra abans de patir un atac de sentimentalitat massiva òbvia. Si més no en memòria de Pere Quart que va deixar escrit: *només la mort ens salva del ridícul*.

Joan Oliver, òbviament, no coneixia els trists funerals llucmajorers, l'estranya mímica de capadés i aletejos de celles de l'anar a *consolar* -el vegen al cell-. Quan em toqui a mi, estalviau-me el tràmit, i no obriu el llibret a la pàgina tal per proferir amb melismàtica afinació i no gaire entusiàstic cançonetes litúrgiques post-conciliars. Si almanco fossen afroamericans i m'haguessiu d'acomiarar amb el vertigen rítmic, esqueiat i consolador, jondo, del *gospel*, o més prop de la nostra tradició, amb la missa de Rèquiem de Mozart, tal vegada encara hi posaria el coll... Sense cap urgència.

Parèntesi utòpic, a l'atenció de l'autoritat competent (la competència, com el coratge dels reclutes forçosos i forçats, es pressuposa): ja endidalats en ampliacions cementerials, i amb un projecte que demostra sobre el paper sensibilitat per l'entorn, transmet la proposta d'una conveïna: perquè, ja posats a fer obra, no s'ordena el camí des de la vila, a manera de passeig amable per la gent que fa, o podria fer, el camí a peu: una vorera ampla, ombra i ver d'arbres, alguns bancs... no crec que rebenti el pressupost, i significaria una millora evident per un poble que necessita espais públics i verdor amb urgència

extrema. Final de parèntesi.

Sovint, ja des de nin, he entretengut les litúrgies al nostre temple parroquial deixant vagarejar els ulls i la imaginació per les grans pintures que pengen de la part alta dels murs. Aquella resurrecció plena de soldats, *peplum* total, el martiri de Sant Esteve... però sobretot aquella Mare de Déu sobrevolant la vila, la imatge mítica i miraculosa juxtaposada al paisatge conegut i familiar va esser una intuïció primerenca del que ara s'anomena realisme màgic. Esplèndid deus ex machina local, precedent privilegiat dels efectes especials realistes sense res que envejar a l'Spilberg de torn que em servirà per fer retrocedir el calendari d'aquests escrits un parell de setmanes i pregar-te, lector, que m'acompanyis a un breu safari pel parc juràssic de les exposicions pictòriques de les passades Fires.

L'adjectiu, juràssic, ja comença a embafar. Però és prou gràfic i al·lusiú a eres ultra-preterites per deixar clara la meua impressió dominant sobre el gust i l'opció estilística del fenomen -quasi inflacionari- de venda de quadres que s'acumula en dos dies i en un parell de centenars de metres de carrer amb motiu de la Darrera Fira.

Fenòmen econòmic, ja que, baldament només ho calculem damunt da-

munt, és evident que es compren i venen milions de pessetes en pintura. La quantitat de pintors -diguem-ho així en general- que repeteixen any rere any és prou explícita. (I, per cert, Hisenda que en diu de tot aquest moviment de calés?).

Poc a poc apareixen indicis d'evolució en el gust dels compradors. L'èxit que va tenir la jove pintora llucmajorera que exposava a la Caixa i ho va vendre quasi tot ens en pot servir d'indici.

Deixant, però, de banda aquest i altres detalls, em sembla innegable que la mentalitat estètica -diguem-ho així, benèvolament- de la major part de les exposicions ens situa a fa un segle.

Obviant aquesta qüestió, hi ha un altre criteri que no es pot deixar de costat: la capacitat, el domini tècnic, per fer allò que es vol fer. Hi ha, en aquest sentit, excepcions al que vaig a dir, excepcions amb bona nota -pens en Sotomayor, un interessant pintor de finals de romanticisme-. Però és notori (tant com incògnits els motius dels compradors) l'impudor amb que pengen i venen quadres personatges que no saben fer una o amb un tassó, individus que no estan avergonyits de reconèixer que 'no em va molt bé pintar cabres, però la madona n'hi volia una', personal sense idea de dibuix, perspectiva, composició... normes bàsiques i antigues, que són,

però, les que reeixen l'ofici que ells diuen practicar. Em deman si algú tendria coratge d'exposar i vendre cadires coixes, taules malplanes, trinxets sense tall... Deuen esser coses de l'art.

Fa un moment em referia a l'època històrica (de la història de l'art, de les arts decoratives menors i tot), on podríem situar aquestes exposicions. No convé que ens enganem. Observem els paisatges que ens proposen i veurem una Mallorca sense antenes a les teulades, sense cotxes ni autopistes, sense avions al cel ni anuncis a les façanes; veurem platges sense hotels, marines sense ports esportius, panorames sense xalets ni camps de golf... i, si llegim el paradigma que ens proposen als seus bodegons, haurem d'interpretar una gramàtica

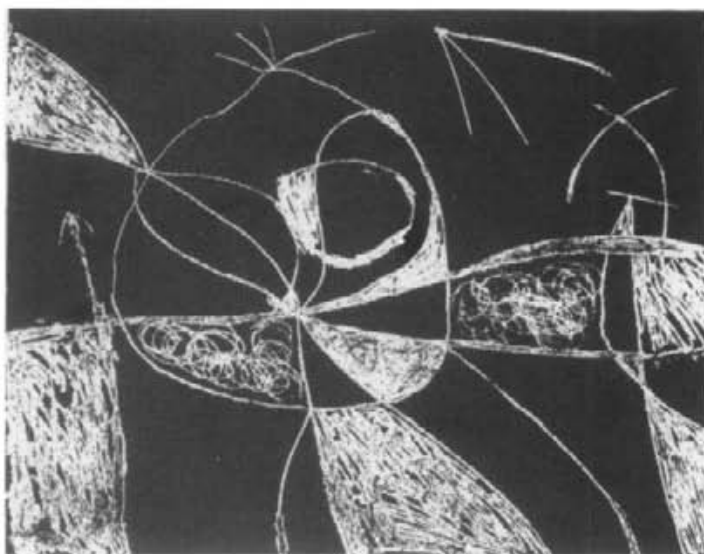
de perdius, siurells, ventalls, aram, mocadors d'abrigo, plats de terrissa i escudelles amb orelles. Es "lo nostro", l'entelèquia d'una Mallorca retòrica i antiga que usa com a recurs sentimental i coartada la mateixa dreta que abandona la llengua, malmet la naturalesa a cop d'especulació, i va a la seva, la d'uns pocs que paguen i manen, sense manies. Els mateixos que el nostre (nostre? meu?) poble vota en proporcions abrumadores i amb constància digna de millor causa cada quatre anys.

Pot ser, des d'aquest punt de vista, tot és més entenedor. Fins i tot que els cappares d'aquesta dreta acceptin sense envermellar els afanys de fer mèrits de currículum a l'ombra del poder (ah!, l'antiga fascinació pel poder, pels qui comanden) de certa pintadora local, i accedeixin

sense vergonya -els mateixos que diuen que Miró pinta burocràtics, i ho diuen sabent que molts els aplaudiran la franquesa desimbolta- a posar per caricatures infectes i inhàbils que esdevenen així els seus 'retrats de Cort', tal vegades se sentin i tot, en posar per a la fotografia final davant el quadret amb l'autora, com a mecenes, Reis retratats per Velàzquez, protectors de les arts... Ben retratats, sí. Neo expressionisme pop involuntari, kistch barroer: Costus tenia raó, tanta com Fellini i el seu funeral en directe via satèl·lit...

A la llarga, doncs, tot pot resultar terriblement, creuement, coherent. Fins i tot que a la primera galeria d'art de la Vila d'obra gràfica de Miró s'acaramulli, vergonyantment i incompleta, a l'aiguavés de darrera, de qualsevol manera, després d'unes interessants fotografies que esbocen i mostren la història de la balearització de S'Arenal fent oli, quasi invisibles, penjades a la cortina del corredor: tot per deixar el lloc privilegiat de la botiga a la pintura de l'amo, que per això ho és de forma indiscutible.

Passaren les Fires i arribà encontinent la pluja. Persistent i a l'antiga. I és d'esperar que benèfica per una terra que plorava de set. I com si la humitat ambiental hagués contribuït a reblanir els peus de fang de l'idolet, els símptomes de crisi a ASI es multipliquen ja amb pública notorietat. Senyals evidents d'allunyament entre Rabasco i els altres dos regidors de l'agrupación, la dimissió del caudillo dels càrrecs de responsabilitat

Joan Miró (Sèrie Mallorca) Aiguafort 70x55.

SPORTS
Ca'n Salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Llucmajor)

*Sabates
Ca'n Gramet*

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

municipal -coincidint amb la denegació dels seus recursos contra la sentència que el condemnava per desacatament calumniós-, l'escrit a la premsa de la delegació calvianera d'ASI acusant-lo d'autoritari i demanant que se n'ha fet dels doblers de les seves quotes, no fan, al meu entendre, més que palesar unes realitats que ja havia exposat i analitzat a aquestes mateixes pàgines.

Ara falta veure que significarà tot això per la política municipal. En el moment que escric, el duu el batlle, meditant si accepta o no la dimissió. És només una d'una sèrie d'interrogants: és una dimissió amenaça per refermar el seu poder personal, la de Don Joaquín? Què hi ha de cert, o d'interessant, a les remors segons les quals els altres dos homes d'ASI a la Casa de la Vila ja tenen pactat amb el PP el seu futur municipal? Hi haurà transfuguisme, que Rabasco s'haurà de beure tant com el recepta fa uns anys? El mateix es pot demanar sobre l'altre remor, la que fa referència a contactes Rabasco -Psoe amb el punt de mira a una moció de censura? Està un Psoe en franca decadència a tots els àmbits de consideració disposat a assumir aquest risc per tal de fer-se amb la batllia? fins a quin punt Joan Monserrat estaria disposat a menjar morena de tal casta, a pactar, segons les seves paraules, amb un delinqüent? Moltes preguntes s'obrin al culebrón municipal. Tendrem, doncs, tardor calenta. Les respostes, i més preguntes probablement, en pròximes emissions. I el poble? probablement haurà de seguir escoltant conferències de Sant Vicent de Paül, que deia eufemísticament La Trinca abans de fer-se productora televisiva. Incògnites com què passa amb les inacabables i inconcloes obres del consultori del *seguro*, fins quan retardarà la seva pausa l'augment i millora de serveis sanitaris al nostre poble, i molestarà als pacientíssims i impacientats pacients i professionals que per allà campen? Per només posar un escandalós exemple del qual haurem de seguir parlant. És de témer.

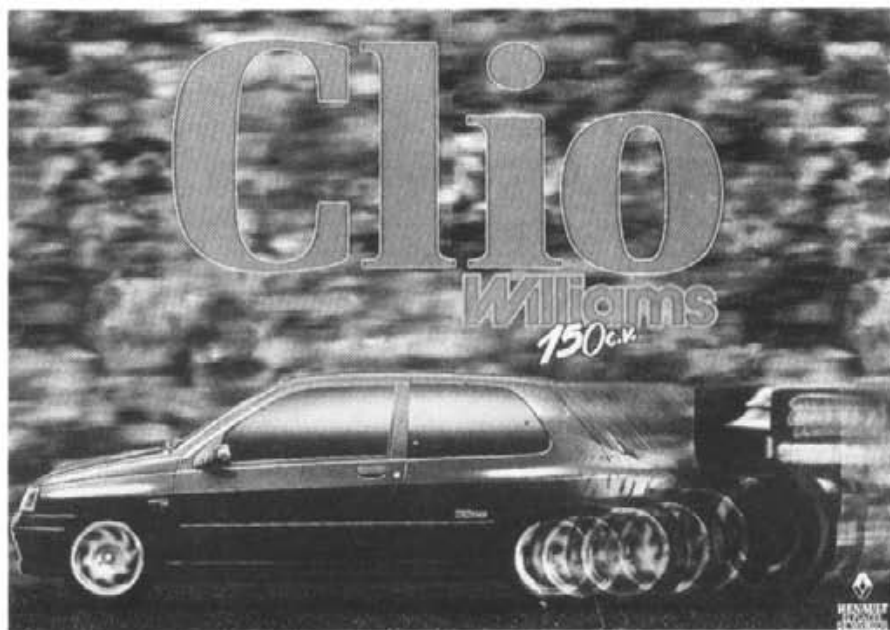
Així arribam, lector amic, a les darres línies per aquesta mesada. Volia escriure també del virulent nacionalisme espanyol que es manifesta desfressat de crítiques als nacionalismes perifèrics, a l'elemental defensa de llengües pròpies i drets polítics reconeguts arreu; però l'amic Antoni Llompart m'alliberava de la feina amb un lúcid i rodó article al número passat d'aquesta revista, que m'honora a subscriure.

I ho deixarem anar amb uns versos del poeta hel·lenístic. Meleagre de Gàdara que ha posat en català Maria Àngels Anglada. Els llegia, i llegia al pròleg informació sobre el *komos* (a l'època hel·lenística és la sortida alegre del banquet, quan els nois corren pels carrers, portant encara les coro-

nes, i van a posar-les a la porta de la persona estimada noi o noia... sovint bon xic embriacs, de vegades s'esperaven estona i estona davant la casa... si no els obrien, hi deixaven la garlanda...) quan m'arribaren per la finestra ecos de trompetes, de tambors, de corals més o manco desbaratades: era, un altre anys, encara, la nit de les verges, que em trobava, doncs, llegint -i, ara, oferint-te com a present de comiat- versos decadents i sensuals com aquests: 'encara avui m'escalfa el record del desig, i sempre/somnia la caceria d'aquella imatge alada...', o 'Dorms, Zèndfila, flor delicada. Tant de bo jo/son sense ales, pogués entrar a les teves parpelles/ perquè ni tan sols ella, que fetilla els ulls de Zeus,/ et visités, i només jo, jo sol, et posseís'...

Miquel Cardell

La serie numerada Clio Williams es la versión que reúne la motorización 16 válvulas más deportiva del segmento: 2 litros, 150 cv y el equipamiento más exclusivo: tapicería de terciopelo, volante deportivo, palanca de cambio de cuero, placa con la numeración identificativa, stripping Williams en laterales y portón trasero, y llantas de competición doradas.

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn s/n. Tels. 66 01 40 i 66 00

LA FINESTRA

Postal de València

La ciutat de València ha celebrat la XXII edició dels Premis octubre. Com cada any, la capital del País Valencià ha acollit una festa literària on es fallen els prestigiosos premis de narrativa, poesia i assaig. Simultàniament, la ciutat també ha convocat un conjunt d'iniciatives que apleguen catalanòfils i catalanistes de tot el món. Enguany, mitjançant tres encontres, els erudits han estudiat novament Ramon Llull, els escriptors han debatut els últims 25 anys de literatura i els periodistes han analitzat els reptes que implica la concentració de mitjans en una minoria de propietaris.

Gràcies a l'impuls intel·ligent d'un promotor cultural com Eliseu Climent, el País Valencià és una terra que posa en marxa iniciatives que, de Mallorca estant, arriben a fer enveja. Tot va començar ara fa un quart de segle -el mític 68- quan uns universitaris compromesos començaren a recuperar la personalitat col·lectiva del país i la seva gent: fundaren llibreries, crearen editorials, organitzaren entitats, editaren revistes, llegiren Joan Fuster i escoltaren Vicent Andrés Estellés... La tasca d'aquella gent continua i s'hi han afegit altres generacions. Ens ho exemplifiquen la vitalitat d'Acció Cultural, el prestigi i la capacitat de mobilització dels Octubre o la qualitat del setmanari "El Temps", que amb èxit empresarial i professionalitat periodística puntualment ens dona notícia i opinió del que passa pel món "vist" en català.

És clar que aquestes empreses encoratjadores "conviven" amb les mil i unes barrabassades dels blaveros ultres i indocumentats. Les malifetes dels tals sectors reaccionaris i il·lustrats -cavall de Troia de l'espanyolisme recalitrant- abracen des de la violència pura i dura fins al pintoresquisme dels que propugnen la secessió lingüística i l'anticatalanisme visceral. Mentrestant, pels carrers de la ciutat, bastant de valencians encara s'empeguen de parlar la seva llengua i, recorren a la del veí de ponent, que és qui comanda. I les autoritats? Neden entre dues aigües i fan... el Canal 9!

Tornant als Premis -en el decurs dels quals s'ha homenatjat el pare Batllori, jesuïta erudit i humanista que té pàgines dedicades al bisbe Taixequet- no em puc estar de ressenyar que dos llucmajorers hi han presentat originals: l'escriptor Miquel Bezares, que amb *Plaça d'Àfrica*, optava a l'Andròmina de novel·la i el novell Jaume Vidal Forteza, les *Endreceres* del qual aspiraven a l'Estellés de poesia. Fa anys, no més de cinc o sis, l'Ajuntament becava joves perquè anassin a València a canar el món lletraferit i cultural. Ara que n'he tornat, em conten que a la Casa de la Vila no s'entenen per veure qui va dues passes més en avant a la processó. Tot un programa de govern!.

MACIÀ GARCÍAS

HAMBURGUESES
«PERROS»
«PINCHOS»
«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

G.A.T. 687

GALICIA

Pont de la Immaculada

Sortida: dia 3 de desembre

Tornada: dia 8 de desembre

Aviò + Hotel + Excursions + Mariscada
59 500 pta

I ara també al **SUPERMERCAT**
PROHENS de dilluns a divendres
de les 19 a les 21 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38

Tel. 26 74 50 - 54 • Fax. 26 90 00

S'ARENAL

Noces dobles

No es veuen cada dia unes noces en què hi hagi dos nuvis i dues núvies, però així va ser. En Biel Rigo i la seva germana, na Nati, es varen casar el mateix dia. En Biel, amb M. Eulogia Gómez i na Nati, amb en Toni Gelabert. Es casaren al convent de Sant Bonaventura i va ser una cerimònia molt solemne. S'ha de destacar la bona organització de tota la festa i el bon dinar que va tenir lloc a un luxós restaurant.

La nostra més cordial enhorabona a les dues parelles i a les respectives famílies.

M.C.
Foto: Clar

El club que castiga els socis És increïble però és veritat

Amb la conformitat del President, el Club nàutic de s'Estanyol, en lloc de tractar amb afecte els socis de número, protectors i juvenils, castiga els qui tenen pendent de pagament les quotes.

Fa anys que aquest Club va ser una societat recreativa i amb mitjans d'entreteniment per a tots els socis, la qual cosa no s'esdevé des que tenim aquest President el qual ho ha fet anar tot en orris i ha convertit el Club en un lloc tancat per als seus amics i uns quants coneguts.

Les seves ànsies de governar l'han duit a proposar i a tolerar que els socis deutors, quan paguen el deute, també han d'afegir el 12 per cent d'interessos i no es conforma perquè a més exigeix mil cinc-cents pessetes per gestió de cobrament.

Idò bé, ja que el President i la Junta són tan puntuals en els pagaments, voldríem que publicàs en el tauler d'anuncis dels Club una llista de tots els que han pagat dins el termini i a més que ordenàs a les oficines, poder mostrar els llibres de comptabilitat a qualsevol soci que vulgui comprovar aquests pagaments.

D'aquesta nova forma de cobrar arribam a dues conclusions: 1-0 seran molts els socis que es donaran de baixa perquè no voldran passar per aquestes exigències. 2-0 que el President pretén ser l'únic amo del Club perquè des que és capità de la nau fins i tot forma part de les Autoritats que presideixen les Fires de Lluçmajor.

Moltes salutacions per a tots els que formam l'oposició al President.

M.B.C.

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

automòbils

piva motor s.a.

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres

de 9 a 12 i de 15 a 19

i els dissabtes de 9 a 19

C/ Orient, 8

Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

LLUCMAJOR

Carta adreçada al Sr. Batle de Lluçmajor, D. Gaspar Oliver Mut

Amb boja esperança i al mateix temps temor, vull recollir alguns punts que, segons la meua opinió, mereixen una atenció especial sobre el poble de Lluçmajor.

Segons la frase de William James, al principi les idees noves i autèntiques són considerades absurdes, després hom admet que són evidents però... s'afirma que són insignificants, i finalment, hom reconeix la seva vertadera importància... i els adversaris d'ahir reivindiquen l'honor d'haver-les descobert.

I és que els arguments dels homes lliures solen escandalitzar les minories que continuen creient en la ficció de les "conquestes socials", minoria que se sent orfa i de vegades despullada, quan es parla de disminuir el paper que correspon a cadascú.

L'home lliure sempre dirà la veritat, encara que, com Job, vegi "els meus amics m'abandonen i de vegades em rebutgen".

Qualsevol home de Govern hauria de cultivar la virtut de la humilitat. Els ciutadans ja no es volen il·lusionar amb utopies. Les ètiques generadores d'aquestes quimeres, basades en la convicció, solen degenerar en corrupcions. La solidaritat apunta, bota... i finalment desapa-

reix sense deixar més petjada que la desil·lusió guarnida de dèficit, perquè l'home senzill prefereix la moral impulsada per la responsabilitat.

Quantes vegades torn sobre els meus records com si els escoltàs per darrer cop. Un governant d'Ajuntament es caracteritza per la facilitat i irresponsabilitat amb que fa el bé a la resta, perquè tot quant pot començar en obres, només són pagades per tots els ciutadans, amb la suor i de vegades amb les llàgrimes. Les bones intencions, no oblidem que quan a Lluís XV li varen descriure els detalls de les tortures que varen precedir l'execució de Damien... va plorar desconsolat. Una política pegalòmana concep projectes sense que la intel·ligència aconseguixi de sotmetre la sentimentalitat, o a contenir la demagògia. El sacrifici, l'abstinència, ja que aquests exigeixen aquestes utopies, que estan destinades a "purificar-nos". Aquestes incongruències inciten un Ajuntament modest, com el que vos presidiu, a la humilitat i a la prudència, perquè els ciutadans que us depositaren la confiança, volen un Ajuntament al servei dels ciutadans, sense fanfarronades ideològiques, sense adjectius, sense pressumpcions i que no tenguí pre-

tensions d'aixecar muntanyes d'una empena, ja que aquesta proesa, només és reservada als místics, als déus o als titans.

Volem un Ajuntament sense arravataments ideològics, que no ens faci somniar, perquè la utopia i el somni són les trampes més repugnants dels demagogs, perquè la demagògia d'un Ajuntament infalt pot destruir el ciutadà. I si el poeta és un déu quan somnia i un pobre quan reflexiona, l'home polític és un miserable quan somnia i un ésser responsable quan reflexiona. I que darrera els ideals i les utopies, avança, camuflat i protegit, l'exèrcit de la corrupció, dels aprofitats i en ocasions, fins i tot dels criminals.

La humilitat d'un governant ha de ser la principal virtut d'un Ajuntament modern, perquè aquest no imposa al ciutadà allò que ha de fer sinó que facilita la creació, que ens permet a tots de crear més i millor, a ser més lliures i responsables. I acab, un Ajuntament sincer medita la frase de Confuci "tot és perdonat a qui no es perdona res a si mateix".

Sr. Batle, sort i endavant

Job Tomi

expert

ELÉCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor) - C/ Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

XERRADES DE CAFÈ

Tertúlia política

- Com acabarà aquesta dimissió d'en Rabasco?
- Jo pens que acabarà bé.
- I a què dius tu acabar bé?
- Que tot continuarà com abans.
- És a dir...
- Que en Rabasco continuarà de President d'Urbanisme amb un acord amb el batle.
- Idò per això no importava haver mogut tant de re-bumbori.
- És que vosaltres no enteneu en Rabasco. Ell, el que vol, justament, és moure'n, que parlin d'ell.
- També li agrada molt comandar, i per les coses que he sentit, el batle no el deixar, i per això no està d'acord.
- Si és per això, no és molt diferent als altres polítics, que per comandar són capaços de canviar de partit, com que canvia de camisa...
- Jo ja estic desconcertat, perquè em fa l'efecte que els polítics se'n riuen de nosaltres.
- I per què?
- Perquè tant dins el nostre Ajuntament com en el mateix Congrés de Diputats, abans de començar les sessions parlamentàries i després d'haver-les acabades, tot són rialles i xerradetes d'amics, i això no es correspon a les paraules gruixades i els insults que a les sessions, de cara al públic, es tiren uns i altres.
- Ara només falta que s'entenguin en Rabasco i en Monserrat i en Tomàs Garcias, per fotre el càrrec al batle.
- Això ja seria massa, després de tots els insults, sentències i tot aquest historial de discussions d'aquests dos partits.
- No succeirà, no.

- Ara es parla de modificar la llei electoral perquè aquestes mangarrufes no es puguin fer.
- No és canviant les lleis, sinó la mentalitat de les persones...
- Per què no deixau la política i parlem d'altres coses més divertides?
- És que segons com es miri, aquesta classe de política és d'allò més divertit.
- Jo m'estim més parlar de sexe, o mirar la televisió.
- Però si tot és el mateix: sexe, futbol, tragèdies i concursos...
- També, per aquí, hi ha molta política amagada...
- A mí, només em preocupa quines participacions de la Loteria de Nadal he de comprar.
- Jo només compr un dècim, perquè consider que aquests comerciants que fan negoci amb les paperetes de Nadal, l'haurien de fer a l'inrevés.
- I com?
- Les haurien de regalar als clients.
- Tu somnies truites, home!
- Com si de cop i resposta, canviassin els costums de tants anys enrera.
- Jo tenc entès que hi ha algun que ho fa així...
- Aquest no deu ser cap polític.
- Tal volta, el més espabilat de tots!

Un que escoltava

FORN DE PA
I
PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Maria Clara

Boutique

c. Impremta n. 1 (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

De noms i de llocs (IX)

Gomera, Gomereta, Can Ferrí i Son Mutiliardo

Mestre Guillem Garcés Bibiloni, conegut com a Pastor de Cas'Hereu o de Gomera, ha estat un dels informadors que més ens ha ajudat a l'hora de la recerca dels topònims de sementers, tanques, aljubs, etc. En el primer número de "Noms i de Llocs" va sortir Son Marrano i li férem una entrevista, però la seva informació ha estat també important a l'hora d'elaborar les possessions que avui tractarem.

Poca cosa direm de la biografia d'aquest algaidí-llucmajorer, perquè ens repetiríem, per tant ens limitarem a fer un breu recorregut pels llocs que encara recorda tant bé i a contar alguna anècdota.

- Després d'estar a Son Marrano, ens diguéreu que passàreu a Can Ferrí.

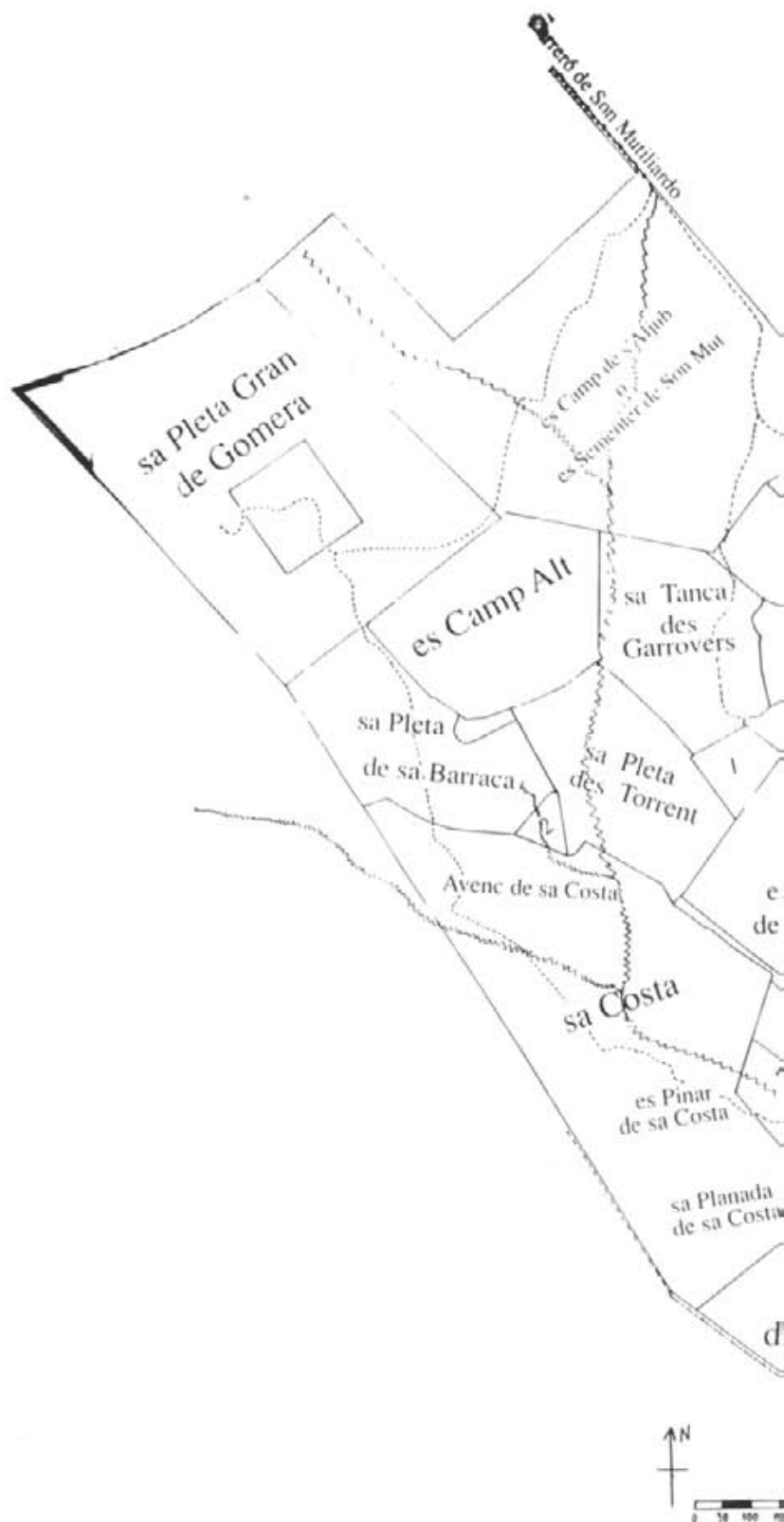
- Sí, però vivíem a les cases de Son Mutiliardo perquè a les de Can Ferrí encara hi havia emitgers. Em cuidava de les ovelles, de sembrar, dels missatges, i, de tot. Manejava unes quatre-centes quarterades, dues-centes de Son Mutiliardo, cent de Can Ferrí i cent més de Gomera.

- A Can Ferrí hi havia barraques de roter?

- No, no n'hi havia, el que hi havia eren dues barraques de porcs, de curucull, una devora el forn de calç i l'altra dins es Camp martinenc, enrevoltada de mates, li deiem així perquè hi havia figueres martinencs.

- Quins altres topònims recordau?

- Començant de les cases hi havia s'Hortal des Lli, allà no n'hi vaig veure mai sembrat. Es Camp des Ca, on hi ha un claper molt bo, es Figueral Vell i també es Figueral Jove. Un altre sementer gran amb nom de figuera era es Camp Verdall que tenia una vintena de quarterades, s'hi feia blat perquè era terra bona. Després venia s'Espès, li deien així perquè era espès de roques hi havia un comallaret no molt gros damunt s'al-

jub. També hi ha ses Planes Grans, ses Planes Petites i es Camp Gros.

-Quines plantes i animals vos criden més l'atenció de Can Ferri?

- En tot Can Ferri només hi havia una estepa blanca, totes eren negres (*Cistus monpelienensis*), d'aquestes de fulla estreta i que segons a quin temps s'aferra; a vegades hi embana-va una cabra o un anyell, si es feia mal. Hi havia qualche mata que les esmotxàvem i es feia com un arbre, els déiem, matamosqueres, n'hi havia una a dins sa Pleta de sa Barraca, tot l'estiu les ovelles hi dormien a baix.

També hi havia matapoll que no agrada gens a ses ovelles, però si una d'elles, o un xotet petit, es mor i li poses una branqueta de matapoll pel coll els corbs ja no hi van, no el toquen. De fet, a temporades, hi havia molts de corbs, corbs forasters, que solien venir quan començava l'estiu, aquests podien matar un anyell i, si l'ovella encara jeia, li treien els budells. També hi havia alguna geneta, però paràvem les rateres i aviat les agafàvem.

- Hem sentit a dir que a Son Mutiliardo s'hi feien bones caçades, és cert?

- Sí, sobretot a la beurada perquè hi anàvem molts d'ocells. També hi havia moltes de perdius que es criaven amb les gallines i galls angleses, però un dia, em sembla que era l'apotecari "Tonet" en va matar dues i les altres ja no tornaren més, són molt vives!

- A Son Mutiliardo i a Gomera que hi ha forns de calç?

- A Son Mutiliardo n'hi ha un dins sa Pleta i a Gomera quatre: un dins sa Pleta de Gomerat, un altre devora ses Portasses, l'altre darrera les cases de Gomera i el darrer devo-

Mestre Guillem Garcias (Foto: C. Julià)

ra sa Cisterna des Carreró. A Gomera també hi ha una barraca de roter que està dins sa Quintana de Gomereta.

- Sabem que amb les vostres anades i vingudes d'una possessió a

un rotlo. Quan fa devers una hora que aquestes han sortit surten es Deiols, que fan una tira dreta. Devers les dues de la nit surten les Tres Marries que fan una tira un poc tombada i poc després surt un estel que anomenam es Pollenci. També hi ha s'estel dels Bovers o de l'Alba, que és el primer que surt quan ha de començar el dia, i, el dels Set Frares, que no sortia sempre a la mateixa hora, i, a més, record que s'amagava i hores més tard tornava a sortir. Hi ha estrelles, que segons l'època, surten de dia. Record que una vegada guardava dotze o tretze ovelles i duia un capell amb un foradit molt petit; em vaig jeure d'esquena amb el capell damunt la cara i vaig veure un estel de dia, devers les dues i mitja, i es que tenia la vista dins la fosca i l'estel segurament era gros.

De vespre, també he vist estels passar i canviar-se de lloc, n'hi havia un que venia de la part d'Itàlia que passava cada vespre i en Pere de Son Gall em deia que era que donava la volta a la terra i per això no el vèiem sempre. Xerràvem moltes vegades plegats, ell també en sabia molts de

noms d'estels.

De nit tenia poca son i en feia passar les ovelles dins la seva finca per poder conversar. Era una bona persona que hem reconegut poc i tard.

- Ens podríeu contar alguna anècdota?

- Sí, el Bisbe Rotes va néixer molt aprop, a una barraca de Son Tord, els seus pares anaven de Rotes i

ell va estudiar i va arribar a Bisbe. Però això fa molt de temps, jo ho sentia contar.

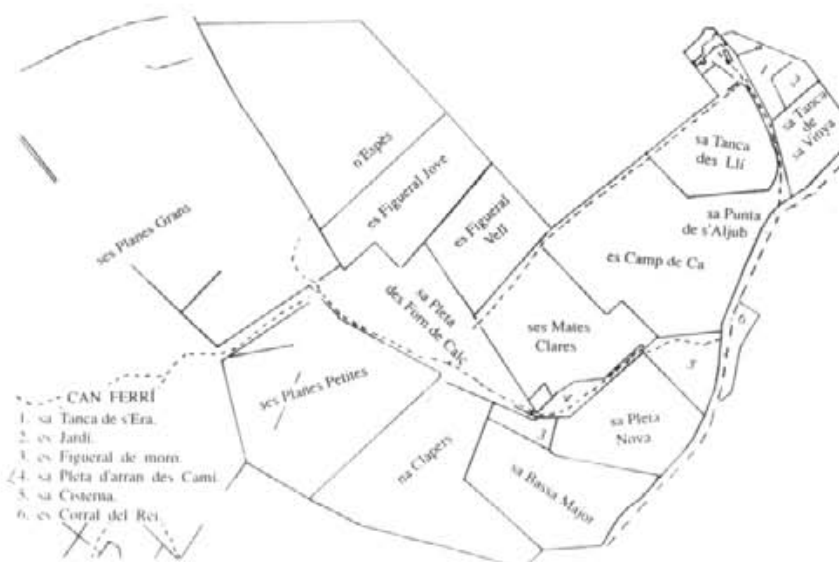
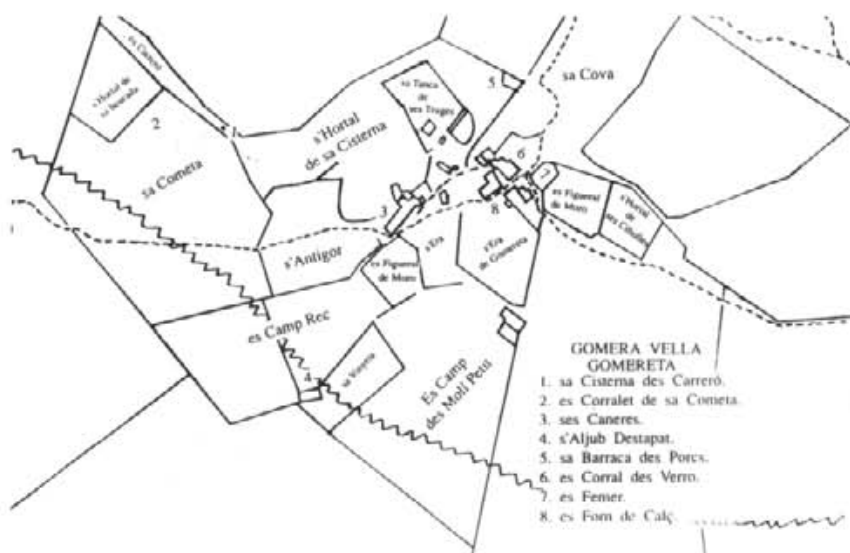
A sa Torre de son Mutiliardo hi vivia un bandoler, li deien "Lo Esperit Sant" i deien que tenia un forat i que per ell quan s'hi acostava algú

Gomera (Fotos: C. Julià)

l'altra vos trobàveu a vegades amb en Pere de Son Gall i que teníeu en comú l'interès per les estrelles. Quines recordau més?

- Ara ja en record poques: ses Cabrelles, surten a mitjanit, són set o vuit estels acaramullats que fan com

disparava i els matava diuen que a ell, el mataren al Carreró de Son Mut.

- Per aquestes possessions hi solia córrer l'aigua?

- Alguna vegada quan plovia l'aigua baixava de dues parts i es trobaven a la Costa. Una d'aquestes venia del Porxat de s'Aliga i l'altra que tenia dos ramals baixava del Sementer de son Mut i de s'Hortalet, aquestes dues corrents juntament amb la primera (des Porxat de s'Aigua) passaven per sa Cometa, es Camp Reg, s'Aljub Destapat, sa vinyeta, es Camp des Molí Petit, i per dins es Sementer de ses Figueres i es Camp Llarg anava cap el Camí de Capocorb. Tota aquesta aigua va a desembocar al Torrent de son Albertí i d'aquí llavors passa al Torrent de Garonda.

Al Camp Reg li donen aquest nom perquè per allà on hi passa el tren, pel mig, hi ha una síquia.

- Ara que és temps de bolets que ens podríeu dir quins coneixeu?

- Hi ha esclatasangs que tothom coneix, primer surten els bolets vermells i les mares, quan hi ha mares sol haver-hi esclatasangs. D'aquests n'hi ha per Gomera, Can Ferri, i per quasi tota Sa Marina. Orellanes de garriga, aquestes són blanques a davall i a damunt negreses, se solen fer per dins el pinar on hi ha rabassots de pi que fa molt de temps que han estat tallats o arrebasats, n'hi havia moltes pel Puig de Can Jiqueta i per ses Coves de Galdent. També en troben per dins els comellars.

Els picornells també es fan per dins el pinar, per sa Marina se'n fan, però poc, i si neixen és més envant, per la part de Galdent o Gràcia n'hi ha molts, són blancs i davall tenen com a puntes. Es picornells són molt fins i molt bons, torrats, amb fideus o

Gomereta

frits. Els peus de rata es fan per dins les mates, per sa Marina no n'hi ha, solament en troben algun quan plou molt. On jo en trobava molts era per Son Mora, entre Algaida i Sencelles.

Blaves no n'hi ha per sa Marina. Collomes, Cogomes o palomes com li diuen n'hi ha per l'alzinar, a na Federica jo n'hi he trobat.

Bolets d'estepa són blancs i molts bons frita. Per sa Marina se'n troba per dins garriga.

Les gírgoles de camp es fan dins ermàs, l'any que ha estat pastura llavors l'any que ve encara no l'han llaurat. Dins el Camp d'en Canals se'n feien moltes, ara llaurant amb tractor els han llevades molt. Eren molt bones, altre temps els cercàvem bé, es fa dins sementers no a dins garriga. Crec que també els diuen gírgoles de card. N'hi havia altre temps dins el Sementer Gran de Son Mutliardo, ha d'esser call vermell. Les

Gírgoles de pi són grogues i s'han de menjar ben premudes i bollides. Es fan quan han tallat el pinar. La gent no hi pega, no són massa bones.

Xampinyons en troben quan plou molt, en sortien a Can Ferri, són com els qui venen, tornen grossos, són com un bolet blanc.

Gírgoles de figuera, també n'he menjades. Per aquesta part no n'hi havia. On en trobava era a una figuera de devora els sestadors de la Vila, a vegades n'agafava més d'un quilo, n'hi ha algun que fa més de dotze unces. Surten de les arrels de les figueres mortes. Són bones amb fideus.

C. Calviño
F. Capellà
A. Ginard
F. Jaume
F. Mut

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

Aplec de patiments (VIII)

Patir el somni d'una nit de còlic

Els tres munífics ministres arriben a la vila a trenc d'una alba de solstici, guiats per la falangeta incorrupta de Santa Càndida, que es fa forta sobre el cadafal i comença a organitzar adreços i rebosillos i calçons de campana. La imponent i poderosa Trinitat extreu, d'una capseta color d'orgue, la pau eterna en forma de local vitalici per a la Benemèrita, currículums humanitaris inclosos. Veient que tot allò deu ser bo, i en vista de l'Esplèndida Indiferència del Redemptor, els Tres que Així Vingueren ho celebren amb abundoses torrades de material clínic, i vi de potada a rompre.

Quatre-centes cinquanta dames d'estofa llustrosa s'avorreixen, entre pomes confitades i balls sol·licitats de temps enrera. Les acompanya la Lliga del Bon Mot, que ha resuscitat per l'efecte insòlit de tres pentagrames de festa, i que va recomanant a la parròquia la lectura d'uns tals papers per veure de donar la nota. Porcióles es desa una paradeta ben aparent a la Torre del Regne, adduint que ell també és un home que estima la terra: porta divuit banderins de colors a la dreta i veles e vents a la sinistra.

Han exiliat els bruixots que mostraven lletra prohibida als vilans més garruts a la Terra de No-Ningú, regida amb mà pedrenya pel propi diable. Un grapat d'estudiants de la sopa fan els bars del quadrat, tot plorant les moltes monedes que valen. Infants i púbers es peguen bofetades a les portes de velles i fredes cases de saviesa. Els joglars més tendres són degradats a goliards i s'amaguen pels racons, perseguits per la justícia i la insuficiència. Els músics de Palau, altrament dits Nosaltres Tampoc, executen rèquiems esgarrifosos i clive-

llats, entre megàfons i pantalles: els discutibles encants de tota decadència.

El Poeta, que ha vingut a provar de fer fermança, venta amb una tovallola austera, trista i neta el Pin-tor, mig ofegat a causa d'una veu

grassa i grollera, d'olivera mal resolta. Arriben notícies d'aldarulls i sang des de la terra on més cou tot. He menjat massa bunyols i no puc trobar l'Alka-Seltzer.

Sebastià Alzamora

FABRICA DE JOIERIA GARAU (Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

**PULSERES BARBADA MALLORQUINA
OR EN PES a 1.650' gram**

OFERTES ESPECIALS 30% DE DESCOMPTE

- * Cordoncillos mallorquins des de 36.000.- (60 cms)
- * Granets mallorquins de moreta des de 49.900.- (50 cms)
- * Aros llisos, pulseres mallorquines de creu de Calatrava, etc. etc.

Llistes de Noces, Comunions i Naixements

C/ Born, 29 (Llucmajor)

Tel. 66 04 03

Una xerradeta amb...

L'amo en Pep Carter (de Randa)

Mentres recollíem la toponímia del Massís de Randa ens cridà l'atenció la casta de feina que un dels nostres informadors havia fet a diversos indrets d'aquella muntanya. Era l'amo en **Pep Ribas Gallard "Carger"** i decidírem que més enavant podria ésser interessant que ens contàs les seves vivències. Veta-cí el resultat d'una llarga xerrada que tenguérem amb ell un calorós horabaixa del mes d'agost passat.

- Ens podríeu contar com va ésser que venguéreu a viure a Randa i fer feina a les pedreres?

- Jo vaig néixer a Montuïri el 7 de maig de 1921; a l'edat d'11 anys m'enviaren a Randa, perquè hi tenia una tia casada amb l'amo'n Miquel "Calí", que picava carretons de batre. Mon pare, aleshores, pensava posar-me de mosset a una ferreria, devora ca nostra, però el conco li va dir: "I si l'enviaves a Randa? Jo no tenc fills, ni nebots de part meua que vulguin aprendre l'ofici, i d'aquesta manera es perdrà". El primer mes no vaig anar per res a Montuïri i hi vaig perdre les relacions. Els meus amics ja tots eren d'aquí i la meua vida quedà per sempre lligada a Randa, fent feina amb el conco a les pedreres.

- Quantes pedreres teníeu?

- Sobretot férem feina a dues pedreres. Una és la d'Albenya, que té el camí en el segon revolt de la carretera de Cura i, travessant s'Adre-cera, continua en rost fins a la pedrera. Actualment quasi no es distingeix, perquè llevaren les pedres que quedaven per fer-ne gravilla i només va quedar com un llisà de pedra. Aquí hi féiem les soles de forn.

L'altra pedrera és la d'Es Coconar, que està a mà dreta part damunt de les barreres de Gràcia. Hi trèiem els carretons de batre, les vo-

reres de voravia (*bordillos*), empedrats de portasses i coses d'aquestes.

En temps del Moviment hi hagué disputes amb altres veïns de Randa per mor de la llenya i les pastures de Sa Comuna, i vàrem perdre, per dos anys, els drets que teníem de la pedrera. Per això en cercàrem una altra un poc més amunt, a Sa Serra mitjana, i seguïrem fent soles de forn. Totes les famílies de randa podien treure pedres de Sa Comuna, la llenya que necessitassin o tenir-hi amollat un animal que no fos de cria. Tant les nostres pedreres, com el forn de la vila, se subhastaven.

- Com es feia aquesta subhasta?

- La solien fer cada dos anys o cada quatre. Es feia coincidir amb el dia de Cap d'Any, i se'n cuidava en Toni "Gener", que per herència familiar havia rebut aquesta funció. Tenc entès que aquest costum provenia d'ençà de la Desamortització de Mendizábal.

- Com es repartia la llenya?

- Cada any es deia on s'havia de tallar la llenya. La part més bona era per al forn i l'altra quedava per a la gent del poble. El forn, que era comú, se'l quedava qui oferia el coure pa a mes bon preu. Randa era com una família en gros, i tot això es va perdre quan esclatà el Moviment, perquè llavors cadascú feia el pa com podia i amb allò que podia: ordi, civada, el que fos...

- Ens podríeu explicar per què servien les soles de forn?

- Les soles servien per fer el trespol del forn; la volta, la feien de toves. Algunes d'aquestes toves eren duites de Barcelona, i altres eren fetes a les teuleres de Mallorca. Nosaltres només fèiem el trespol. Si a qualche forn l'havíem de canviar, per haver-se fet malbé, deixàvem la cúpula intacta. Altre temps no hi havia refractaris, no forns giratoris de ferro; això va venir després i va ésser la mort d'aquesta pedrera.

- Quina tècnica empràveu per fer els carretons de batre?

- Primer escuràvem un tros que ens pareixia bo i cercàvem les pedres adequades; d'aquestes, n'hi havia de molt grosses, i per fer-ne de petites, primer li fèiem un forat; dins hi posàvem pólvora, no podíem usar dinamita perquè l'esqueixava; en canvi la pólvora només li fa tres talls. A vegades d'una sola peça sortien dos carretons, però per separar-los empràvem la pólvora, sinó la manuella i dos tascons de ferro, picant a poc a poc. Després li donàvem la forma troncocònica característica per poder donar la volta a l'era de batre; però de manera grollera i amb uns centímetres de més, per no espenyar la peça durant el transport fins a Randa.

- Com davallàveu aquests carretons a mig fer?

- Al principi ho fèiem amb una

carretereta de llantes de ferro, estirada per una bístia i amb una corda, fermada darrera, per anar-la frenant. Els solíem baixar de dos en dos fins a les barres de Gràcia. D'aquí els transportàvem fins a Randa amb un altre carro, a mesura que els anàvem necessitant. Pro-

- Quan estàvem a n'Es Coconar, pujàvem el dematí i treballàvem fins al vespre. Solíem partir de Randa a les sis i, quan arribàvem allà dalt, a sortida de sol, ja ens posàvem a la tasca, que era molt feixuga perquè manejàvem la manuella i el martellot. Per això fèiem una fuma-

tava dins l'empriu d'en Joan "Ballet".

- Quan deixaren d'explotar-se les vostres pedreres?

- Devers els anys seixanta ja no hi havia massa demanda de carretons de batre, perquè les batedores s'anaven imposant. També les voreres de voravia tenien poca sortida i ja els feien de formigó. Els darrers anys, el 63 o 64, ja només feia feina amb en Tomeu "sopes". Record que era quan condemnaren l'abeurador de la plaça d'Algaida, perquè adobàrem les pedres per fer la nova paret de Sa Rectoria per encàrrec del mestre picapedrer l'amo'n Toni "Pau". Després en Toni "Sopes" abandonà per anar a fer feina a un hotel. Jo encara volia continuar, però per girar una pedra que dos homes la giren en no-res, havia de fer venir la dona i posar parpals. Per això ho vaig deixar anar i ja no vaig picar pus.

- I què féreu després?

- Llavors vaig passar de carter de Randa i me'n cuidava de recollir la correspondència a Lluçmajor, per després s'empatir-la. Després vaig combinar aquesta feina amb la de servir al Celler de Randa, que va ser quan va començar a venir turisme per aquí. I així fins que em vaig retirar.

Ens parlà també l'amo en Pep, de les barraques que construïen per aixopugar-se a les pedreres, de la llegendsa de Sant Ramon Vell, de les obres d'ampliació del Santuari de Cura, dels túnels i coves de la muntanya... Temes aquests, que podrien fer quasi interminable l'entrevista. Aquesta xerradeta haurà servit de col·laboració entre les revistes **ES SAIG** i **LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLE**, que la publicaran al mateix temps. Esperem que no sigui la darrera.

Moltes gràcies a l'amo en Pep per la seva amabilitat, i salut per al futur.

CELS CALVIÑO
MIQUEL SASTRE "FIOLET"

Des del cim del Puig de Son Reus, les pedreres d'Es Coconar són una talaia excel·lent dels santuaris de Sant Honorat i de Gràcia

curàvem tenir-ne un grapat d'acabats, perquè sovint en venien a cercar d'Algaida, de Lluçmajor i d'altres pobles.

Els dos darrers anys que férem aquest tragí, de baixar les pedres d'Es Coconar, utilitzàvem ja un carro amb rodes de goma.

Això era devers l'any 63 o 64.

- Quines eines empràveu per acabar de polir els carretons?

- Les eines que usàvem aquí baix eren sobretot punxons, escarpres, un martell de puntes, un altre de dents i un maçot amb el cap gruixat; aquest cap, el canviàvem a una marbreria de Ciutat, segons haguéssim de fer una feina més comuna o més fina. Per fer la forma dentada dels carretons de batre empràvem el punxó i l'escarpra. Per als acabats i el polit final usàvem el martellet de dents, molt suau, per por de no espenyar-ho tot.

- Quin horari de feina teníeu i quantes persones hi treballàveu?

da o dues per tanda, els que eren fumadors, o bevíem un glop d'aigua que anàvem a cercar amb un càntir a la cisterna de Gràcia, quan érem allà prop, o a Cura, quan treballàvem a l'altra pedrera. Com a màxim, solíem esser per allà dalt tres o quatre homes, o sia dues colles.

- Quin temps necessitàveu per fer els carretons de batre?

- És difícil de calcular perquè, si trobàvem una roca bona, en podíem treure quatre o cinc en un dia. Però de vegades havíem d'escurar dies sencers, i no trobàvem res. Amb certesa puc dir que, quan els teníem aquí baix mig arrodonits, necessitàvem al voltant de tres dies per tenirlos enllestits definitivament.

- A més de les vostres, hi havia altres pedreres?

- Tan sols en funiconà una, i molt poc temps. Només feia voreres i estava a la part del tombant de Lluçmajor, que tot eren plens. La va dur en Jaume d'Es Molí d'Es Sant", i es-

La "Moguda" musical llucmajorera (III part)

Corruptos: to be continued...

No tot són alegries a la terra de les mil dances municipal: un dels grups pioners de l'explosió rockera que ha commogut Lluçmajor al llarg de l'últim any, els Corruptos, va anunciar la seva dissolució pocs dies després de la que va resultar ser la seva última actuació en directe, a la Nit de Rock que l'Ajuntament de Lluçmajor (?) va

organitzar amb motiu de les Fires d'enguany. Ens hem reunit, cerveses a punt, amb Joan Janer (baix, 22 anys), per tal d'examinar la història d'aquest grup, integrat per ell mateix i per Joan Sastre (vocalista, 23 anys), Paco "Enamorao" (guitarra, 22 anys) i Jaume Cardell (bateria, 21 anys)

- Comencem pel més obvi en aquestes -tristes- circumstàncies: quin són els motius que vos han portat a la decisió de disoldre Corruptos?

- Bé, ha estat més que res per falta de personal i de temps: en Jaume, el bateria, se'n ha anat a tocar amb un altre grup, un de per Ses Salines, i el guitarrista, en Paco, també tenia molts problemes de temps com per poder seguir els assajos, les actuacions. Etc. De manera que només quedàvem en Joan Sastre (el cantant) i jo, que també teníem les nostres feines, a banda del grup. I és clar, aquestes no són condicions per tirar endavant amb una història d'aquestes...

- Podríem pensar en la possibilitat que, malgrat tot, els ex-Corruptos faceu alguna cosa pel vostre compte en la música?

- Sí, vaja, segur que sí. De fet, ja et dic, en Jaume ja està en un altre grup...

- Com es diu, aquest grup?

- Ara mateix, no ho sé, però és un que té com a set o vuit músics. Bé,

això, en Jaume ja està en un altre grup i a la resta, no sé, m'imagin que els deu seguir interessant la música, deuen voler fer una cosa o altra... quan puguin... Pel que fa a mi, segur que sí. És que ja teníem alguns temes propis, que a mi m'agradaven molt, i crec que seria una llàstima deixar-los tirats...

- No teniu o pensau tenir algun material gravat, com a testimoni d'aquest treball vostre d'un any?

- No, francament no tenim res gravat. Bé, sí: un vídeo que fa filmar qualcú d'una actuació nostra, però tampoc no se sent massa bé. És que tampoc no teníem els materials necessaris per enregistrar res amb un mínim de dignitat. I ja et dic, existeixen aquestes sis o set cançons nostres que a mi em piquen molt, perquè crec que són bone i hi hauria que fer alguna cosa amb elles...

- Quin gust vos en queda, de tota aquesta feina de muntar i posar en marxa un grup musical, i d'aquest "boom" de conjunt rockers de la vila en el qual vosaltres heu participat?

- Doncs molt bo, molt bo. És molt potent, això de veure un concert des de damunt de l'escenari, enlloc de des d'avall, que és l'habitual. Veure que la gent s'ho passa bé -o, al manco, t'escolta-, tota la marxa que agafes... és una cosa molt forta, encara que només ho facis per divertir-te i passar una nit de gresca.

I quant al "boom" aquest que deis, doncs molt bé, també. Es molt guapo, que a Lluçmajor hagin sortit grups d'aquest tipus. Si és que t'ho trobes a qualsevol poble, Manacor seria l'exemple més clar... I un poble com Lluçmajor, que se suposa que és gran i important, encara no tenia els seus grups. A més, cada conjunt té el seu "rollo" el seu estil, totalment independent del dels altres, i al mateix tots ens hem duit sempre molt bé, sempre ens hem ajudat a nosaltres, els germans Montalvo -uns altres al.lots que també fa temps que estan treballant en un grup propi- ens han ajudat moltes vegades, amb equip i tal... No sé, en tinc una impressió molt bona, de tot això. Després, que també et trobes amb al.lots molt jo-

**Tallers
MARINA**

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/ Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i venda: C/ Marina s/n
LLUCMAJOR

Als TALLERS MARINA tots els clientes de les

assegurances

podeu

**obtenir un 20 % de descompte quan pagueu al comptat la mà
d'obra a les reparacions dels vostres vehicles**

ves, més que nosaltres, que s'animen perquè han vist que nosaltres ho hem fet i comencen a muntar els seus grups... Jo crec que realment ha estat molt bé.

- I no creus que sentireu, ara, la "nostàlgia de l'escenari"?

- Ha, ha! Dons no ho crec, mira. Total, no hem fet tants concerts, ni hem anat mai tan seriosament com per això. Vaja, devem haver fet sis o set concerts, si alguna vegada han passat mesos entre l'un i l'altre... Sí, el que et deia, ens ho passàvem molt bé damunt l'escenari, era un cosa intensa, però bé, supòs que aguantarem bé el "mono", no? (torna a riure)

- Quina opinió vos ha merescut, el fet que l'Ajuntament de Llucmajor hagi organitzat, després de tant temps d'indiferència, una Nit de Rock amb els grups locals?

- Home, en principi ens ha semblat bé, perquè es tractava d'una nova ocasió per tocar en públic -que sempre és el que vols-, i perquè ja era hora que fessin alguna cosa no ja per a nosaltres, els grups, sinó per als joves de Llucmajor. El que passa és que no crec que fés falta portar cap grup de fora (en referència als Rompiendo Cuerdas, que també hi participaren): a més dels Turmix Asesino, els Midian i nosaltres, i ha un parell de grups més a Llucmajor mateix que podien haver completat el cartell, i no van mirar gens per ells, essent com són del poble. A més, aquesta Nit de Rock ha arribat tard, després de tot un any no ja d'indiferència, sinó de posar traves: a nosaltres en van fer abandonar el pri-

mer local on assajàvem, sense pensar en el problema que això ens suposava, i han anat impeding festes, suspent concerts... En definitiva, la Nit de Rock va ser una bona idea, és clar que sí, i tant de bo es repeteixi sovint però havia d'haver-se promogut ja fa bastanta estona

- Canviant de tema: Els Corruptos han estat, segurament, el grup més "polèmic" de Llucmajor, sobretot per aquella versió d'un tema d'Ilegales, titolat "Hippies", amb certes frases de caire polític, diguem-ne, un pèl agressives...

- He, he he! (rialleta malèvola). Sí, això és cert. El que passa, però, és que no pots confondre la lletra d'una cançó amb les idees dels membres del grup que la toca, sobretot quan el tema no és propi, sinó, com has dit, una versió d'un altre grup. Simplement nosaltres fèiem bastantes versions d'Ilegales, era el grup que més ens agradava i que havíem pres un poc com a model, i ens va agradar aquesta cançó i en fèrem una versió, al marge de pensar si podia resultar polèmica o no. Evidentment, ja vèiem que podia succeir així, però bé... si no hi ha una mica de polèmica tot resulta mot avorrit, no?

- Quines són les pitjors dificultats que heu hagut de travessar en portar endavant el projecte d'un grup musical? I quines han estat les majors satisfaccions que n'heu rebut?

- Dificultats n'hi ha hagut moltes, com sempre passa amb aquest tipus de coses, encara que sobretot han estat de caire econòmic: ara necessitam

comprar tal aparell, ara s'ha fotut aquest altre... i sempre era difícil reunir els diners que necessitàvem invertir. Però tot això es compensa pel costat bo de tota la història, que és el queja et deia un poc abans: veure que ets capaç de sortir-te'n, pujar en un escenari i veure que la gent t'escolta, adonar-te'n que cada vegada ho pots fer una mica millor, etc.

- Quina impressió t'agradaria que guardàs la gent de Corruptos i quina creus que guardarà en realitat?

- Ha, ha, ha! Vaja, doncs m'agradaria que recordassin això que t'estava dient, no? Que teníem bona marxa en directe, que els divertíem, que havíem anat millorant amb el temps... Jo crec que el podem deixar, aquest record: encara que anàssim en pla "cutre" i divertit, teníem un cantant amb tot un estil propi (rialles), tocàvem un repertori pop-rock bastant marxós, Procuràvem comunicar-nos amb el públic i cuidar-nos com a músics... Però el que realment recordaran... bé, cadascú sabrà! (més rialles).

- Endreces, floritures, agraïments...

- Agraïments? Bé, als germans Montalvo, per l'ajut que he esmentat abans. A tota la gent que ha assistit a les nostres actuacions i s'ho ha volgut passar bé amb nosaltres... No sé, gràcies a Déu, he, he. Ah, i gràcies a tu i a Llucmajor de pintar en ample per aquesta entrevista

- De res, Joan, home...

Sebastià Alzamora

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

Per reviure els bons moments:

FOTOGRAFIA

66 18 35

VIDEO

CARRER D'ES CONVENT, 103 - LLUCMAJOR

De Sants, remeis i totes herbes

Si el mes passat llegíreu aquesta secció, véreu que es parlava de Sants i remeis fins dia 10 de novembre. Això és perquè com que la revista mai surt dia 1, sinó més aviat dia 10, hem pensat que per tal de donar un bon servei és més adequat començar els mesos dia 11.

Així dia 11 de novembre és Sant Martí, patró dels moliners, ja que segons la tradició el pare d'aquest sant era moliner. Cada any ens regala l'estiu de Sant Martí, però no vos feu ja que "Com més fort és l'estiu et guarda't més del fred".

Dia 18 és el Dijous Bo, si no teniu res que fer hi podeu pegar un bot per veure si hi ha més o manco gent que a la darrera fira de Lluçmajor, però això sí, compreu poc! seguiu els consells que donen per televisió: compreu productes llucmajorers, i encara millor feis-ho a Lluçmajor.

Dia 22 és Santa Cecília, la patrona dels músics, per tal motiu i per honorar-la, la Banda de Música fa un concert, pensau a anar-hi.

Dia 23, Sant Climent, ja és massa tard per sembrar, "Qui sembla per Sant Climent, perd la llavor i perd el temps".

Dia 25 és Santa Catalina, bon dia per començar a fer el torró i així estarà a punt per Nadal, si és que en queda. Per seguir la tradició, aquest dia convé menjar bunyols:

Demà és Santa Catalina i bunyols hem de menjar podeu començar a dergar mestressa, mel i farina.

En aquest temps ja és ben hora de tenir el porc engreixat per fer-ne matances, si voleu saber com és feien altre temps a la pagesia, consultau la plagueta de l'Amo En Joan de ses Males Cases (Joan A. Mójer Noguera 1859-1941).

Vet aquí un sopar de matances que ens explica M. Antònia Salvà al llibre "Entre el record i l'enyorança".

Per la vila, per Ciutat,
per tot contaré alabances
del bon sopar de matances
que la madona ha aguiat.

Amb el rave corgelat,
les nous i ametles torrades,
i les olives trencades,
i el novell envinagrat,

l'arròs ben especiat
i la gustosa cassola,
han fet bé la garangola
a la llebre amb estofat.

I encara veig, ran del plat
de bunyols i d'oreianes,
les agredolces magranes
que us deixen desembafat,

i el dolç penjoll emmelat,
la síndria, com una rosa,
i el vin-blanc, que mai fa nosa:
Molts anys i en sanitat!

Dia 30 és Sant Andreu, el fred ja és aquí de bon de veres, de fet "Per Sant Andreu o calabruix o neu". Segons el cançoner s'acaben de tot les figures:

Sant Jaume se'n du ses flors
Sant Miquel ses agostenques;
Sant Andreu ses martiniques
i a Nadal menjam arròs.

Amb Sant Eloi, dia 1, començam el mes de desembre.

Aquest sant és el patró dels argenters i ferrers, d'aquí ve que moltes campanes hagin per nom Eloi perquè els ferrers que les feien, posant-los aquest nom, honoraven el seu patró. Eloi nom la campana major de la Seu, la més grossa de Mallorca.

Dia 2 és Santa Bibiana, mirau bé si plou o no perquè: "Si plou per Santa Bibiana, plou quaranta dies i una setmana".

Llavors ve Santa Bàrbara, dia 4, patrona dels artillers, advocada contra els llamps i els efectes de les

descàrregues elèctriques i atmosfèriques:

"Santa Bàrbara que està
a la segona capella
qui s'encomanarà a ella
de ningun llamp morirà"

Dia 5 és Santa Elisa, si en coneixeu cap, pensau a dar-li els molts d'anys.

La Constitució és dia 6, i és l'inici de l'anomenat "pont de la Constitució" que acaba per la Puríssima, dia 8: és el dia en que es comença a formatjar.

Pel que fa al temps, els dies encara s'acursen, a foravila sembla que la terra d'adorm, no admet cap llavor, no creix cap planta ni es cull res, la terra reposa, resta somorta i no desxoneix fins el febrer.

REMEI DEL MES: des del començament de l'hivern no hi ha ningú que per culpa dels costipats no doni un to més o menys nasal a les paraules, aconseguint així una dicció més pròpia d'El Cirano que d'un mallorquí. Si voleu evitar-ho preparau: una cullerada d'oli d'oliva, un vermell d'ou i 10 gr. de mel; tot això, ben mesclat vos ho engoliu en el precís moment de ficar-vos al llit i ja n'hi ha prou. De dues vegades nou, vos sentireu curats radicalment.

Temperatures de l'octubre

Màxima: 21'2. Dia 1

Mínima: 6'2. Dia 23.

Màxima més baixa: 13'4 Dia 23.

Mínima més alta: 16°. Dia 12.

Pluges del mes d'Octubre: 118'6 litres

Llunes:

LLUNES DEL ORIGINIAL

Es Jai de Sa Barraqueta

La Premsa Forana va estar present a les Trobades Empresarials en alta mar

El passat divendres dia 8 d'octubre, va tenir lloc l'encontre de 200 empresaris illencs i estrangers en una jornada a alta mar organitzada per "Sa Nostra" Caixa de Balears, Foment Industrial de Balears i Conselleria de Comerç i Indústria del Govern Balear. L'interessant diada és desenvolupada dins el vaixell, cedit per la Compañia Trasmediterránea, "Ciudad de Salamanca" que, malgrat el temps i els molts marejos de quasi tots els que hi viatjàvem, ens va portar fins a l'illa de Cabrera, lloc on se'ns va servir un esquit dinar.

A l'esdeveniment hi eren presents tots els mitjans de comunicació de les illes i d'altres estrangers. La Premsa Forana fou també convidada a aquesta diada a alta mar i estigué representada per Jaume Casanovas del Setmanari Veu de Sóller.

L'esmentat encontre fou qualificat pels presents com "molt interessant" ja que d'ell es pogueren extreure importants conclusions i, sobretot, compromisos per part de les instàncies polítiques com, per exemple, l'afirmació del Conseller de Comerç i Indústria, Cristòfol Triay, qui va anunciar que la seva Conselleria s'ha proposat reforçar i revitalitzar la indústria empresarial de les Balears.

Per la seva banda el Foment Industrial va anticipar que convidarà 25.000 empresaris de 30 països a través de la C.E. perquè participin a la Fira de Negocis que tindrà lloc el proper any. Aquesta Fira, anomena-

da "Europalliances", donarà la possibilitat de posar en contacte empresaris de distints països i donar-los la possibilitat d'establir negocis plegats, tant amb temes d'exportació com d'importació.

Míriam Izquierdo, representant de la Comissió Europea General XXIII, és mostrà totalment a favor de les petites i mitjanes empreses ja que elles són el 60 per cent del producte interior brut de la C.E. i representen una majoria molt important del percentatge dels llocs de feina dins Europa. Míriam Izquierdo donà complida informació referent als projectes de futur de la Comissió General XXIII, que comportaran importants actuacions a totes les illes que pertanyen a països de la C.E.

Joan Forcades, President de Sa Nostra, va lloar la importància d'aquest encontre entre empresaris ja que aquestes accions són les que faran que dins el proper any 1994 poguem gaudir de noves esperances de futur que ajudaran dur a bon port les aspiracions dels empresaris de tot arreu i el que és més important, la creació de riquesa i llocs de feina.

Alexandre Forcades, ex-Conseller d'Economia i Hisenda va apuntar, a una molt interessant i ben documentada intervenció, que és força necessari dirigir el futur de les Balears cap a la creació d'un Parc Telemàtic que convertiran les illes en un lloc privilegiat d'entre tota Europa.

L'OCB convoca els premis 31 de desembre

Amb la d'enguany els Premis 31 de desembre han arribat a la seva VII edició assolint una importància remarcable dins la societat balear. Instaurats coincidint amb el XXV aniversari de la creació de l'obra, agafen el nom de la diada de Mallorca, dia de l'entrada del Rei En Jaume a Medina Mayurka, i es convoquen per premiar l'actuació de persones i d'entitats civils o col·lectives que hagin destacat per la seva voluntat de servei al nostre poble.

La present edició dels Premis compta amb dues innovacions:

- Neix el Premi Josep M. Llompart adreçat a premiar qualsevol persona de les Illes distingida per la seva dedicació a la tasca normalitzadora de la llengua, la cultura o la identitat nacional.

- El Premi Gabriel Alomar es destina a reconèixer i promoure qualsevol actuació que, tenint en compte el conjunt dels Països Catalans, hagi permès expressar amb normalitat la catalanitat de les Balears.

Els altres premis són: Francesc de Borja Moll, destinat a entitats; Emili Darder, premia el món educatiu; Bartomeu Oliver, actuacions a barris i centres; Miquel dels Sants Oliver, treballs escrits o àudio-visuals i Bartomeu Rosselló-Pòrcel.

Tothom pot proposar candidats a la Junta Directiva de l'OCB, inclús per telèfon. Hi ha moltes persones i entitats per aquestes terres que mereixen que el seu esforç sigui reconegut, suggerir la seva candidatura ja és un reconeixement a la seva feina.

El premi per els guardonats serà una escultura de Pere Martínez Pavía i es lliurarà, en la que s'ha convertit Nit de la Cultura de les Illes, dia 17 de desembre, nit que reuneix un ampli sector del món econòmic, social, i com és clar, intel·lectual de la nostra societat.

L'òliba m'ha contat que el tradicional dinar de Fires va enregistrar un autèntic d'overbúquing. La relacions públiques del consistori, Francesca Contestí, va haver de treballar a fons per tal de col·locar els nombrosos comensals que -convidats i sense convidar- varen acudir al restaurant de l'Avinguda Migjorn.

Quasibé hagueren d'habilitar cadires i taules als corredors com passa al servei d'urgències de Son Dureta. La senyoreta Contestí es mereix més que un aplaudiment per solucionar el problema i contestar tothom. L'òliba diu que els cuiners hagueren d'afegir un poc més de brou i així l'arròs va bastar per a tots. I això que nosaltres no hi anàrem...!

L'anunciada dimissió del responsable d'Urbanisme es va convertir, un cop més, com és més o menys habitual, en un llarg monòleg en el qual Rabasco va enamorar els fervents seguidors d'ASI. No entenen res, però es queden amb la boqueta oberta quan escolten que el seu líder no compta per al batle.

I ben segur que no saben qui té la culpa d'aquest truí... Els lectors de "Llucmajor de Pinte en Ample" són molt llests i ho han endevinat tot d'una. El culpable de tots els mals de Rabasco és l'ex-batle Joan Monserrat.

En aquesta ocasió té la culpa, perquè el batle Gaspar Oliver està completament segur que Joan Monserrat "no presentarà moció de censura en contra seva", Rabascus dixit.

Estic segur que si al caporal d'ASI un dia li serveixen el dinar passat de sal, també dona la culpa al portaveu del grup socialista, mussolus dixit.

Perdonau, però el mussolet també s'ha aplegat dels discursos de Rabasco i sense voler s'ha aficionat a les frases i cites ciceronianes.

Al passat plenari hi hagué una mica de confusió quan es va parlar de la subvenció de 900.000 Pta. (quasi un milió) per al Club se Botxa ("petanca"). L'oposició va manifestar no estar-ne assabentada. Més tard, el batle, quan va estar ben assessorat, va aclarir que no eren per a aquest club sinó per a la Federació balear de Botxa ("petanca"). Després d'aquest aclariment, tothom satisfet, governants i oposició (aquesta no es va manifestar ni en contra ni va fer constar en acta la seva oposició).

Creieu, contribuents de Llucmajor, que tenint un Ajuntament amb un deute de més de mil milions de pessetes i no podent-se fer càrrec de pagar els creditors, hem de regalar quasi un milió de pessetes a aquesta Federació? Que hi ha algun regidor aficionat a aquest joc? Tenim algun amic a la Federació esmentada? o és que el "tractorman" ha donat aquesta ordre als Ajuntaments on governen els seus? Creieu que si haguessin hagut de pagar dels seus, entre els 17 regidors, s'haguessin arreplegat nou-centes mil pessetetes?

Es veu que actualment el tennis és el germà pobre de la regidoria d'esports perquè els nins i nines que anaven a tennis al camp municipal d'esports llucmajorer, des de fa devers tres anys, enguany, de moment, no tenen opció a continuar aquesta activitat. Deu ser més car que la "petanca"? Què passa amb el tennis, en edat escolar, senyor "regidor" d'esports???

CD Espanya 1ª Preferent

La irregularitat continua

Joaquín

Ja fa onze jornades que s'ha iniciat el campionat de primera Regional Preferent i el CD Espanya es continua mostrant tan irregular com sempre des que el passat 28 d'agost començàs aquesta lliga 1993-94.

Hi ha alguns motius, segons la meua opinió que fan que això sigui així. En primer lloc ningú no dubta que la mort d'Antoni Martí ha afectat tant físicament com psíquicament la tasca dels seus companys de sempre. En segon lloc, les expulsions han influït en el rendiment del conjunt perquè d'un jugador expulsat la temporada passada a hores d'ara, a cinc en la present, dels considerats titulars és un fet a tenir present, perquè Joan Llopart no pot repetir alineació el diumenge següent, a causa d'aquesta circumstància. En tercer lloc els gols de Cantos que a hores d'ara, l'any passat, ja n'havia marcat una dotzena. Finalment i en quart lloc, homes claus a l'equip com S. Martí i M. Magaña encara no poden donar molt de si perquè ningú no dubta que es tracta de dos grans jugadors perquè s'ha de tenir en compte que dels 31 gols marcats per Cantos, la passada lliga, la majoria varen ser centres de Magaña i de Martí que a més en varen aconseguir marcar 23 i 11 gols, respectivament. Alguns me diran, a més, que la defensa encaixa molt gols i és cert, però la temporada passada també era igual i en la onzena jornada, que és l'equivalent a l'actual, n'havien marcat quasi el doble dels que porten ara i perquè us faceu una idea us mostrarem aquest exemple ben gràfic.

1992-93	11	9	3	0	34	15	20	+9
1993-94	11	3	4	4	18	18	10	-2

RESUM DE CINC JORNADES

ESPANYA 1 - ANDRATX 1

Espanya: Salvà, Mas, Corbalan, Cosme, Tomàs, J. Clar, S. Martí, Ferretjans, A. Clar, Magaña i Marín.
Gols: 1-0, m. 60 Magaña i 1-1, m. 61 del Río.

Els germans Magaña, passat i present del C.D. Espanya

Comentari: Un cop de cap de Magaña tirant-se en planxa que el porter va treure "in extremis" va ser l'única cosa positiva que es va veure en el primer temps. A la reanudació varen ser A. Clar i Marín qui varen poder marcar però hi havia el porter Mas per detenir amb encert qualsevol intent espanyista. Es varen lligar algunes jugades bones per part local en aquest segon temps però els va faltar la culminació final. En canvi, l'Andratx a l'única ocasió en què es va acostar a Salvà, va aconseguir marcar.

GENOVA 5 - ESPANYA 2

Espanya: Salvà, Mas, Corbalan, Cosme, Tomàs, J. Clar, S. Martí, Ferretjans, A. Clar, Magaña i Marín.

Gols: 1-0, m. 7, Moreno. 1-1, m. 8, Martí. 2-1, m. 24 Gepl. 3-1, m. 30 Moreno. 4-1, m. 44 Bussi. 5-1, m. 45 Jaime i 5-2, m. 47, Martí.

Comentari: Nefasta primera part del conjunt de Joan Llopart que va veure com en els primers 45 minuts la seva porteria era perforada en cinc ocasions i va quedar tot vist per a sentència. A la reanudació, concretament en el m. 2 el quadre visitant va

tornar marcar però no va servir de res ja que el resultat havia quedat prou clar en el primer temps.

ESPANYA 1 - LA UNIÓ 1

Espanya: Salvà, Mas (Barceló), Andreu, Cosme, Corbalan, J. Clar, Martí, Ferretjans (Muñoz), A. Clar, Jaume i Bonet (M.A Vicens)

Gols: 0-1, m. 38, Martorell (p.) i 1-1, m. 45, S. Martí (p.)

Comentari: El visitant Alorda va tenir la primera ocasió clara de marcar, però la pilota va sortir fregant el pal quan Salvà ja estava derrotat. S'ha de dir que la unió va jugar des del minut 30 de la primera part amb deu homes perquè expulsaren Juanjo el qual va veure la segona tarja groga. Malgrat això, els blaus només varen aconseguir un gol i aquest de penal, com el gol visitant. En el segon temps el quadre de Fernández va tornar atacar i Salvà va evitar un gol cantat quan quasibé s'havien complert cinc minuts de la segona part i encara que també va poder marcar el defensa espanyista Andre, el partit va acabar amb empat en un partit bastant gris en què l'única cosa destacable va ser el defensa local Corbalan i el porter unionista Ramis. En honor a la veritat hem d'acabar dient que els molts aficionats locals que varen anar a veure el

partit no es mereixien aquest regal en el dia de la Darrera Fira ja que el partit va ser dolentíssim.

SANTANYÍ 4 - ESPANYA 2

Espanya: Salva, Corbalan (Mas), Jaume, Cosme, Andreu, Ferretjans (Bonnin), Vicens, J. Clar, Bonet (Barceló), Marín i S. Martí (Muñoz)

Gols: 1-0, m. 2, Adrover. 1-1, m. 16, S. Martí (p.). 2-1, m. 17, Mut. 3-1, m. 22, Mut. 3-2, m. 55 Andreu i 4-2, m. 77, Edu.

Comentari: Una altra golejada encaixada pel CD Espanya aquesta vegada de mans del Santanyí que, com va passar en l'encontre contra el Gènova, ja va deixar el partit sentenciat en el primer temps.

ESPANYA 4 - ARTA 0

Espanya: Salvà, Corbalan (Mas), Jaume (Adrover), Cosme, Andreu, Magaña, S. Martí, J. Clar, A. Clar (Tomàs), Marín i Ferretjans.

Gols: 1-2, m. 50, Magaña. 2-0, m. 55, J. Clar. 3-0, m. 85, S. Martí i 4-0, m. 89, S. Martí.

Comentari: El CD Espanya que no vencia a Lluçmajor des del passat 12 de desembre va aconseguir imposar-se a un CD Artà que va fer honor a la penúltima plaça de la classificació. La golejada hagués pogut ser major sino hagués estat per Adrover el qual va despreciar una pena màxima quan jugaven temps de decompente.

CLASSIFICACIÓ

Quan porten disputats quasi un terç de l'actual lliga, el CD Espanya, de les onze jornades disputades, n'ha guanyat tres, n'ha empatat quatre i també n'ha perdut quatre. Porta devuit gols a favor i els mateixos en contra i ha assolit deu punts, estant encara amb menys dos a la zona de negatius.

REGIONAL PREFERENT

1. MURENSE	11	7	2	2	22	15	16	+4
2. Petra	11	7	1	3	15	10	15	+3
3. Son Roca	11	6	3	2	9	5	15	+3
4. Campos	11	6	2	3	28	12	14	+2
5. Gènova	11	5	4	2	19	10	14	+4
6. Llosetense	11	4	6	1	14	7	14	+4
7. Binisalem	11	5	3	3	22	14	13	-1
8. Felanitx	11	4	5	2	15	10	13	+1
9. Consell	11	4	4	3	16	14	12	
10. La Unión	11	3	6	2	11	10	12	+2
11. Margaritense	11	4	3	4	11	12	11	+1
12. España	11	3	4	4	18	18	10	-2
13. Santanyí	11	3	4	4	18	19	10	
14. Alcúdia	11	2	6	3	12	15	10	
15. Soledad	11	3	3	5	8	12	9	-1
16. Alaró	11	4	1	6	12	16	9	-1
17. Portocristo	11	4	1	6	14	18	9	-3
18. Andratx	11	2	4	5	10	16	8	-2
19. Artà	11	1	3	7	9	23	5	-5
20. Al. Rafal	11	0	1	10	7	34	1	-9

AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19), Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16.30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

C.F. Lluçmajor III Regional

Una temporada per a la il·lusió

estrenat com a preparador.

JUNTA DIRECTIVA

President: G. Paniza, Vicepresident: R. Tallón; Secretari: Ll. Mascaró. Vocals: P. Benítez, J. Paniza, M. Mesquida, M. Pedragosa, Ll. Sastre, A. Almagro, G. Roig i E. Serrano.

JUGADORS

Sota les ordres de l'entrenador "Leo" hi ha aquests jugadors: Josep Ll. Fernández, P. Mesquida, O. Riera, F. Romero, G. Ramon, Josep A. Segura, J. Bonet, A. Bonet, A. Ruiz, S. Beltrán, J. Mesquida, Miquel A. Salom, V. Ramon, J. Nadal, J. Cano, A. Munar, Pere A. Salvà, D. Alginarete, J. García i M. Martín.

EN CINC PARTITS, NOU PUNTS

La lliga ha començat i el passat 3 d'octubre el C.F. Lluçmajor va jugar a casa contra el Port de Pollença i els 90 minuts acabaren amb un empat 2-2, amb gols d'A. Ruiz i A. Bonet, però no varen ser suficients per aconseguir la

primera victòria. No hagueren d'esperar molt, però, perquè encara que per la mínima (1-2) una setmana més tard el conjunt vermell aconseguia el primer triomf dins el camp de Sant Joan, amb gols d'A. Bonet, A. Segura. A continuació una altra jornada on el C.F. Lluçmajor repetia desplaçament i també repetia victòria,

però aquest cop molt major en aconseguir imposar-se (2-7) al Platges Cala d'Or, amb gols d'A. Ruiz (3), A. Segura (2), A. Bonet i J. Bonet.

El conjunt entrenat per Leo tenia bona ratxa i una setmana més tard a Lluçmajor tornava a golejar (7-0) a l'equip del Sencelles, amb gols d'A. Segura (2), A. Ruiz, A. Bonet, B. Bonnin, M.A. Salom i F. Romero.

Finalment, el darrer resultat que coneixem es va donar el passat 31 d'octubre i el Lluçmajor tornava a vèncer clarament (1-4) en un altre desplaçament, aquesta vegada a Maria de la Salut i amb gols d'A. Ruiz, J. Bonet, F. Romero i A. Segura.

CLASSIFICACIÓ

Cinc partits jugats amb quatre victòries i un empat, zero derrotes, amb 22 gols a favor, sis en contra i nou punts empatat amb el Búger en el primer lloc de la classificació, però avançant-lo pel coeficient de gols. Aquests han estat aconseguits per A. Segura (6), A. Bonet (4), J. Bonet (2), F. Romero (2), M.A. Salom i B. Bonnin.

Biel Paniza Batlle, president del C.F. Lluçmajor.

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

TERCERA REGIONAL

1. LLUCHMAYOR	5	4	1	0	22	6	9	+5
2. Búger	5	4	1	0	13	5	9	+3
3. Escolar	5	3	0	2	14	4	6	
4. Ariany	5	2	2	1	7	8	6	+2
5. Constança	5	1	3	1	9	8	5	-1
6. Lloret	5	2	1	2	6	6	5	-1
7. Murense	5	2	1	2	8	9	5	+1
8. Mariense	5	2	1	2	11	12	5	-1
9. Pt. Pollença	5	1	2	2	9	6	4	
10. San Juan	5	1	1	3	9	13	3	-1
11. Pl. Cala D'or	5	1	1	3	12	21	3	-3
12. At. Sancellas	5	0	0	5	2	24	0	-4

Benjamins CD Espanya

Tres són els encontres que han jugat els nostres Benjamins, que pertanyen al grup Manacor-Sud, des de la darrera informació.

El primer es va jugar al municipal Ilucmajorer dia 9 d'aquest passat mes d'octubre contra s'Horta. La primera part va acabar amb l'empat a un gol, obra de Guillermo. Tot d'una començat el segon temps, després d'una enganada al defensa esquerre, el porter surt i s'Horta marca l'1-2 i al minut 10 d'aquest mateix temps el davanter Ilucmajorer Sebastià Canyelles torna a empatar (2-2). Gal·rebé al final del temps re-

glamentari el davanter Rafa Ramos marca un gol que podria suposar la victòria però que no puja al marcado ja que és una jugada una mica especial i la pilota travessa la xarxa la qual cosa no és ben observada per l'àrbitre. Així doncs, no va resultar un final que podria haver estat feliç, després del clar domini local durant tot el segon temps. Cal afegir, emperò, que si les instal·lacions estessin en condicions millors no succeïrien aquests maledentesos.

El partit següent es juga un altre cop a casa, aquesta vegada contra el San-

tanyí i suposa la primera derrota dels nostres Benjamins per 3-4. Els gols locals, marcats per S. Canyelles (2) i T. Pastor.

El primer desplaçament va ser a Felanitx i va ser un joc en tots moments molt igualat per part d'ambdós conjunts. No obstant això, l'Espanya guanyava per 0-3 al final de la primera part, amb gols de Rafa Ramos (2) i Canyelles. La segona part va ser una mica més "moguda" i el Felanitx va marcar dos gols, però de totes formes el davanter Canyelles va sentenciar el partit quan va aconseguir el 2-4.

Sense cap dubte, el millor partit que han jugat els nostres Benjamins va ser el de dia 30 d'octubre a casa contra el veïnat Algaida. Un resultat contundent (7-0) amb gols molt repartits (Llorenç Garí, Canyelles (3), Miquel A. Martí (2) i Rafa Ramos). En aquest partit s'ha de destacar el domini pràcticament total de l'equip.

Ilucmajorer i la bona actuació del porter Joan Barceló, el qual, durant els 15 primers minuts de la segona meitat va "salvar" tot un seguit de perills imposats per la davantera visitant.

Jaume

PERRUQUERIA

FINA

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

Cadets CD Espanya

A la recerca del liderat

Joan Quintana

Després de dues temporades d'absència tornen al futbol base espanyista, aquest tàndem format per S. Barceló i A. López, ara al front dels cadets del CD Espanya i si els afegim el delegat Biel Moragues, tindrem un trio d'asos que són una garantia per a qualsevol equip. Aquests homes varen estar al front dels Infants la temporada 1990-91, quan militaven a II Regional i varen aconseguir l'ascens després d'una etapa plagada de triomfs, amb 16 partits jugats, 12 victòries, 2 empats i només 2 derrotes, a més d'un bagatge de 79 gols a favor per només 19 en contra. Ara es tornen a trobar amb un altre repte ja que els cadets són també a II Regional, després de perdre la categoria dins dels despatxos, perquè varen renunciar a la de I Regional (Havien quedat en sisè lloc a la lliga) perquè alguns directius i pares de jugadors varen considerar que la categoria superior seria per als joves jugadors un calvari de resultats adversos i de gols en contra.

JUGADORS

Com hem dit anteriorment, el delegat de l'equip és G. Moragues i els entrenadors, S. Barceló i A. López, que són els encarregats de dirigir aquests jugadors: P. Janer, D. Vich, D. Pérez, M. Cañellas, A. Muñoz, F. Amengual, F. Oliver, T. Adrover, R. Gelabert, J. Grimalt, B. Moragues, R. Carmona, P. Martínez, S. Pugisever, J. Burguera, B. Tomàs, Pep M. García, Pep, A. Martínez, Miquel A. Oller i J. Martí.

BONS INICIS

El Campionat va començar el 25 de setembre amb 15 equips participants: Can Picafort, Santanyí, S'Horta,

Cadets C.D. Espanya, temp. 1993-94

ta, Olímpic, M. Ses Salines, Algaida, Vilafranca, Colòniar, Barracar Escolar, Petra, Felanitx, Porto Cristo, Espanya de Lluçmajor i Margalida. Un total de 15 equips, nombre senar que obligava cada dissabte a descansar un conjunt però que ara són dos ja que una vegada confeccionat el calendari el Margalida es va retirar de la competició.

A la primera jornada els nostres Cadets viatjaren a Can Picafort per enfrontar-se a aquell equip i l'encontre va acabar amb una victòria mínima (2-3) dels llucmajorers que va significar la primera alegria de la temporada. El següent dissabte, dia 2 del passat mes, va ser jornada de descans per als nostres representants i també per al Felanitx que havia de jugar dins Santa Margalida però ja hem explicat que aquell equip es va retirar. No obstant, el CD Espanya va jugar el primer partit a casa una setmana més tard debutant a Lluçmajor contra S'Horta i només va aconseguir vèncer per la mínima (1-0) però suficient victòria per aconseguir tres punts més que és com ara es premien

els triomfs. Però de victòries, n'hem de parlar perquè a la quarta jornada, dia 16 d'octubre, va ser un dia inspiradíssim per als nostres futbolistes que varen vèncer (0-8) per golejada a domicili contra Ses Salines. La ratxa golejadora va tenir continuïtat el següent dissabte a Lluçmajor i l'Espanya va guanyar (5-2) al Vilafranca, que va demostrar, ser un fer candidat per ocupar els darrers llocs de la classificació.

No va ser així amb el Barracar, que en el darrer dissabte del mes va ser el rival de l'Espanya, en un partit jugat a Manacor i que va defensar el liderat al seu feu i que, encara que a vuit minuts del final guanyava de dos gols de diferència, la re-

acció llucmajorera va ser memorable i quan acabava el temps reglamentari aconseguia l'empat a dos gols, resultat que es pot considerar excel·lent i que li permet de continuar el segon classificat a un punt, justament, del Barracar, que porta un partit més.

Per acabar, repetir que aquesta temporada la puntuació per victòria ha canviat passant a tres punts en lloc de dos, com s'esdevenia abans, quedant igual els empats i les derrotes. Aquesta modificació queda aplicada per la Federació Territorial Balear a totes les categories base del nostre futbol baleàric, començant pels juvenils i acabant pels benjamins.

CADETS C.D. ESPANYA

1. BARRACAR ...	6	4	2	0	21	12	14	+4
2. Espanya	5	4	1	0	19	6	13	+5
3. Santanyí	6	4	1	1	18	8	13	+3
4. Felanitx	4	4	0	0	16	2	12	+2
5. Escolar	4	3	0	1	16	4	9	+2
6. S'Horta	5	3	0	2	11	3	9	+2
7. Porto Cristo ...	6	3	0	3	16	11	9	
8. Olímpic	5	3	0	2	21	17	9	
9. Can Picafort ...	6	2	0	4	18	11	6	-2
10. Petra	6	2	0	4	11	20	6	-2
11. Ses Salines ...	5	1	0	4	9	23	3	-2
12. Colonia	5	1	0	4	5	20	3	-4
13. Vilafranca	6	1	0	5	5	32	3	-4
14. Algaida	5	0	0	5	6	23	0	-4

Notes colombòfiles del mes d'octubre:

Parlar de coloms missatgers és parlar de les amollades d'entrenament que ja varen començar amb la de Ses Escoles (Col·legi Públic Rei En Jaume III) en el moment en què les autoritats feren l'entrada al recinte per visitar la Mostra el Dia de la Darrera Fira. Va ser tot un espectacle perquè més de mil coloms varen alçar el vol d'un cop i varen fer unes voltes abans de tornar als seus colomers. A partir d'ara cada setmana els coloms prendran part en una amollada que tindrà com a finalitat potenciar l'instint d'orientació, per poder dur a terme, més endavant, les amollades de la Península.

En aquest mes de Novembre es duen a terme les amollades d'entrenament de:

Can Pelin (Es rafalet) dia 5, Son Veri dies 12 i 19 i Aguacity dia 16.

A la reunió de la Junta directiva de la Societat Il·lucmajorera de data de 4 d'Octubre es va aprovar per 7 vots a favor i una abstenció en fer la cursa de Nadal a quatre amollades:

Cala d'Or dia 5 de Desembre

Alcúdia dia 8 de Desembre

Calvià dia 12 de Desembre

Santa Ponça dia 19 de Desembre.

Es determinà que serien curses per equips d'un màxim de 5 coloms i un mínim de 3, que no seria obligatori presentar cens i que el preu seria: 1.000 pessetes per equip i 300 pessetes per engabiar (total 2.200 pessetes). Els premis

seran: Una porcella per al primer, un indiot per al segon i un pollastre per al tercer a més d'una bossa nadalenca per a tots els participants. Els premis es lliuraran als guanyadors en un

sopar que tindrà lloc en el local social "Bar Pou".

Els socis que desitgin participar-hi s'han d'inscriure abans del 3 de desembre i tan sols hi podrà participar amb un equip.

Amb aquestes curses de velocitat per equips es pretén recordar el nostre gran company esportiu BERNAT VADELL, amant de les curses de velocitat i per damunt de tot amic de tots els que practiquem aquest esport.

Els quatre anteriors memorials varen ésser guanyats per Joaquín Janer, el primer, i Julià Monserrat, els altres.

A tots els que prenen part en aquest Memorial els desitjo molta sort i bon vent.

Joan Jaume

SYP

LA VOSTRA BOTIGA DE CADA DIA A LLUCMAJOR

VISITAU LES SECCIONS:

- Carnisseria
- Fruiteria
- Xarcuteria
- Congelats

C/ Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

NAIXEMENTS

1. Joan-Marc Garcia i Morales, fill de Joan-Vicens i Maria del Carme nasqué el 23-9-93.
2. Miquel Mójér i Figuerola, fill de Franco i Isabel-Lourdes nasqué l'1-10-93.
3. Maria-Cristina Nicolau i Galiano, filla d'Antoni i Maria nasqué el 4-10-93.
4. Irene Domínguez i Pérez, filla de Francesc i Maria-Inmaculada nasqué el 3-10-93.
5. Verónica Jiménez i Castillo, filla de Pau i Teresa nasqué el 13-10-93.
6. Josep-Maria Franco i Suárez, fill de Josep-Maria i Concepció nasqué el 15-10-93.
7. Joan Sacarès i Capellà, fill de Bernat i Francina nasqué el 18-10-93.
8. Daniel Torres i Morey, fill de Josep-Lluís i Isabel nasqué el 4-10-93.
9. Antoni Torres i Salvà, fill d'Antoni i Magdalena nasqué el 27-10-93.

MATRIMONIS

1. Josep Vanrell Bosch i Lluïsa Garcia Pons, es casaren el 18-9-93 a l'església de Sant Bonaventura.
2. Antoni Gelabert Soler i Nativitat Rigo Maimó, es casaren el 4-9-93 a l'esgl. de Sant Bonaventura.
3. Gabriel Rigo Maimó i Maria-Eulogia Gómez Coll, es casaren el 4-9-93 a l'esgl. de Sant Bonaventura.
4. Antoni-Miquel Roig Catany i Catalina-Maria Crespillo Jaume, es casaren el 4-9-93 a l'església de Nostra Senyora de Gràcia.
5. Llorenç Grimalt Adrover i Mònica Ribas García, es casaren el 25-9-93 a l'esgl. Ntra. Sra. de Gràcia.
6. Miquel-Àngel Lliteras Mulet i Maria Nadal Pujadas es casaren el 25-9-93 a l'esgl. Ntra. Sra. de Gràcia.
7. Salvador Rodríguez Segura i Cecília Herrera Sánchez es casaren el 14-10-93 al Jutjat de Pau.
8. Isidro Sorell Ferrer i Antònia-Aina Castell Barceló es casaren l'11-9-93 a l'esgl. de Sant Bonaventura.
9. Alexandre López Pinedo i Esperança Ramiro García es casaren el 16-10-93 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància.

10. Joan Sampol Blanch i Antònia Marín Gómez es casaren el 21-10-93 al Jutjat de Pau.
11. Sebastià Vega Ballester i Maria-Magdalena Sitjar Roig es casaren el 21-10-93 al Jutjat de Pau.
12. Joan Janer Martínez i Maria-Dolor Fuentes Arjona es casaren el 24-7-93 a l'església de Sant Bonaventura (Mes de Juliol).
13. Carles-Lluís Cañada Tudela i Juana-Maria Honrubia González es casaren el 9-10-93 a l'església de Sant Miquel.
14. Jaume Noguera Cantallops i Yolanda Rico Marcelo es casaren el 25-9-93 a l'església de Sant Bonaventura.
15. Pere Aguiló Catalán i Maravillas Jiménez García es casaren el 30-10-93 a l'església de la Lactància.

DEFUNCIONS

1. Antoni Caimari i Torrens morí el 9-10-93 als 81 anys.
2. Isabel Borralló i González morí l'11-10-93 als 62 anys.
3. Maria Ballester i Lladó morí el 12-10-93 als 89 anys.
4. Pere Antoni Vidal i Mulet, morí el 14-10-93 als 85 anys.
5. Margalida Sastre i Cardell, morí el 15-10-93 als 69 anys.
6. Sebastiana Lascolas i Mut, morí el 25-10-93 als 83 anys.
7. Josep Mas i Julià, morí el 26-10-93 als 90 anys.
8. Francesc Clar i Mas, morí el 28-10-93 als 86 anys.
9. Mariano Romero de la Huerta, morí el 28-10-93 als 94 anys.
10. Lluís López i Miralles, morí el 29-10-93 als 69 anys.

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 . LLUCMAJOR . T 661359

FOTO CLAR

Perfumeria

*Reportatges, Fotos d'Estudi,
Carnet... i una extensa gamma
de productes de perfumeria*

**OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS**

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

**LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ**

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

P'es forat d'es moix

Les instal·lacions de la Plaça Rufino Carpena es troben en molt mal estat. Fins i tot són una trampa per als infants que hi van a jugar (que són molts). No hi seria de més que les arreglassin. Val més la que guarda que la que cura i si continuem així, alguns pares i mares hauran de curar els seus fills i l'Ajuntament (nosaltres) haurem d'indemnitzar els lesionats.

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART

Catalina Serra Calafat.

Comare

També hi ha servei de
massatges terapèutics

C/ Rigo, nº 73. Tel. 66 24 90

SOPA DE LLETRES

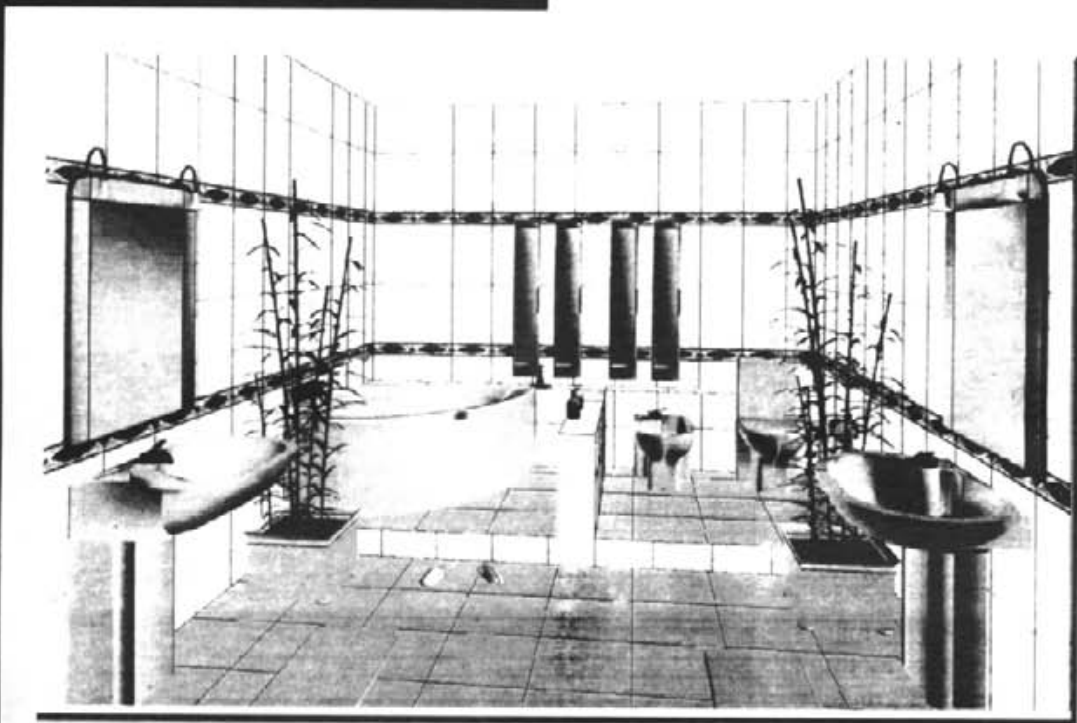
10 Elements d'una casa

A	D	F	O	Q	D	T	E	R	R	A	S	S	A
I	M	Q	I	Z	C	D	S	N	D	B	E	T	N
F	A	Y	C	R	I	S	K	A	S	K	C	U	G
X	Z	R	A	A	F	J	T	I	B	S	T	O	W
M	I	X	T	S	O	B	E	R	N	D	R	N	X
R	Q	A	I	M	C	I	F	E	I	O	E	F	T
E	V	O	B	E	A	J	T	D	D	K	B	H	O
S	A	L	A	D	E	S	T	A	R	S	E	B	C
V	O	R	H	O	V	K	J	G	C	I	D	E	L
A	I	C	T	A	B	N	A	U	D	N	O	N	A
K	R	A	J	U	E	P	I	B	M	H	R	I	B
M	A	U	R	M	V	N	O	A	D	P	S	R	A
L	O	C	J	T	A	P	D	N	P	O	A	P	S
I	P	M	A	M	C	R	M	Y	H	I	V	B	Q

SOLUCIÓ DEL MES PASSAT

-Ravel	-Bach
-Stravinski	-Schumann
-Scriabin	-Clementi
-Litz	-Mendelssohn
-Bartok	-Chopin

CAMISETES
XANDALLSPLAÇA 18
serigrafiaPLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÈFON 66 04 22

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

Roca

DIBA DISSENY
INTREGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la

vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veni a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

SEAT

**Rubí Automóviles
Llucmajor, S.A.**

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

**AUTO-ELECTRIC
Barceló
S.L.**

Ronda del Ponent, 26 - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

LA NOSTRA ESPECIALITAT EN:

INJECCIÓ BENZINA
SERVEI ELÈCTRIC AUTOMÒBIL
AIRE CONDICIONAT I FRED PER A TRANSPORT
FRENS I ABS
SERVEI TÈCNIC D'EINES
EMISSORES COMERCIALS
RÀDIO TELÈFONS
GENERADORS
AUTOMATISMES PER A GENERADORS
AUTO ALARMES
ENERGIA SOLAR

PMP 4
BOMBA SUMERGIBLE 12V

GELERES PER A
VAIXELLS

G SA4
G NA8
G NA13

PRESSUPOTS GRATIS

